
ਲੇਲੇ ਦਾ ਵਿਆਹ *THE MARRIAGE OF THE LAMB*

ਭਾਈ ਐਡਵਰਡ, ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ। ਪ੍ਰਭੂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇ।

ਦੇਸਤੇ, ਸ਼ਾਮਾਂ ਦੇ ਵੇਲੇ ਦਾ ਸਲਾਮ। ਅੱਜ ਰਾਤ ਫੇਰ ਇੱਥੇ ਫੈਲੋਸ਼ਿਪ ਟੈਬਰਨੈਕਲ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਯਕੀਨਨ ਹੀ ਭਾਰੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਅੱਜ ਦੁਪਹਿਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇੱਥੋਂ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਲੱਭਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕਿੱਥੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ "ਸੰਗਤੀ" ਸ਼ਬਦ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਢੁੱਕਵਾਂ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋਇਆ। ਭਾਈ ਐਡਵਰਡ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵਧੀਆ ਲੱਗਾ। ਇਹ "ਸੰਗਤੀ" ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

2 ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਬਜ਼ਰਗ ਦੇਸਤ, ਜੋ ਹੁਣੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਲ ਘਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋਣ, ਡਾ. ਐਫ. ਐਫ ਬੋਸਵਰਥ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ। ਉਹ ਇੱਥੇ ਫੀਨਕਸ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਮੈਂ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਬਹਾਦਰ ਪ੍ਰਾਣ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਕੋਲ... ਉਹ ਇੱਕ ਬਜ਼ਰਗ ਸੰਤ ਸਨ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਹਾਸਾ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ... ਮੈਂ ਸੰਗਤੀ (ਫੈਲੋਸ਼ਿਪ) ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਭਾਈ ਬ੍ਰਾਨਹਾਮ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸੰਗਤੀ (ਫੈਲੋਸ਼ਿਪ) ਕੀ ਹੈ?"

ਮੈਂ ਆਖਿਆ, "ਅੱਛਾ, ਭਾਈ ਬੋਸਵਰਥ, ਮੈਂ ਤਾਂ ਇਹੋ ਹੀ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ।"

3 ਉਹਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਦੋ ਜਣੇ ਇੱਕ ਪਾਣੀ ਦੇ ਜਹਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਹਨ।" ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਲੱਗਭੱਗ ਸਹੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਟਾਉਂਦੇ ਹਨ।

4 ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਭਾਈ ਬੋਸਵਰਥ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਉਠਾਇਆ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਇੱਥੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਖਰੀ ਪਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਗੱਲ ਦੱਸਣੀ ਚਾਹਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ, ਅਤੇ ਬਿਮਾਰਾਂ ਲਈ ਦੁਆ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਉਮਰ ਸੀ। ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਪਚਾਸੀ ਸਾਲ ਤੱਕ ਜੀਉਂਦੇ ਰਹਿਣ ਦਿੱਤਾ, ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੁਝ, ਅਤੇ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਵੀ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਈ ਉਹ ਬਹਾਦਰ ਬਜ਼ਰਗ ਆਦਮੀ ਸਨ।

5 ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਝੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਨ, ਮੇਰਾ ਯਕੀਨ ਹੈ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਸੀ, ਉਹ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉੱਥੇ... ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ, ਮਿਆਮੀ ਦੇ ਐਡਜ਼ਮੈਂਟ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ, ਅਤੇ ਚੰਦ ਚੜ੍ਹਦਾ ਵੇਖਣ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਕੰਢੇ ਜਿੱਥੇ ਲਹਿਰਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਚਲੇ ਗਏ। ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਮੈਂ ਲਗਭਗ ਚਾਲ੍ਹੀ ਸਾਲ ਦਾ, ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਝੁਕਾਏ ਹੋਏ ਇੱਝ ਕਰਕੇ ਤੁਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਹ ਲਗਭਗ ਪਝੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ, ਬਿਲਕੁਲ ਸਿੱਧੇ, ਜਿੰਨੇ ਉਹ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਖਿਆ, "ਭਾਈ ਬੋਸਵਰਥ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।"

ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਭਾਈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਅੱਗੇ ਵਧੋ।"

ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਖਿਆ, "ਤੁਸੀਂ ਕਦੋਂ ਆਪਣੇ ਸੱਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸੀ?"

6 ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਠੀਕ ਹੁਣ।" ਅੱਛਾ, ਤਦ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋਇਆ। ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਖਿਆ, "ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਤਾਂ ਬੱਸ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ," ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਅਤੇ ਉਹ ਭਾਈ ਬੋਸਵਰਥ ਸਨ।

7 ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲਈ ਮਿਆਮੀ ਪਹੁੰਚਦਿਆਂ ਲਗਭਗ ਮੇਰੀ ਕਾਰ ਦੇ ਟਾਇਰ ਸੜਨ ਵਾਲੇ ਹੋ ਗਏ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚੇ... ਅਤੇ ਬੋਸਵਰਥ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਪਰਿਵਾਰ ਖਾਸ ਦੋਸਤ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਅੰਦਰ ਗਏ। ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਬਜ਼ਰਗ ਇੱਕ ਨਿੱਕੇ ਜਿਹੇ ਗੱਦੇ ਉੱਤੇ ਲੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਰਾਂਜਾ ਸਿਰ ਉਤਾਹ ਚੁੱਕਿਆ, ਛੋਟੀਆਂ ਜਿਹੀਆਂ ਪਤਲੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਇੰਝ ਕਰਕੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਫੈਲਾ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਅਤੇ ਅੱਖਰੂ ਮੇਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਉੱਤੇ ਵਹਿ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ। ਮੈਂ ਚਿੱਲਾਇਆ, "ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ, ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ, ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਰੱਬ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਘੋੜਸਵਾਰ!" ਕਿਉਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਕਦੇ ਕੋਈ ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜਿਹਨੇ ਕਦੇ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟਲ ਲਹਿਰ ਦੀ ਮਾਣ-ਮਰਿਆਦਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਭਾਈ ਬੋਸਵਰਥ ਸੀ। ਯਕੀਨਨ ਉਹ ਸਨ। ਉਹ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਫੁੱਲ ਸੀ।

8 ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਜੋ ਉਹ ਕਰਨੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਮਜ਼ਾਕ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਭਾਈ ਬੋਸਵਰਥ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਠੀਕ ਹੋਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ?"

9 ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਖਿਆ, "ਨਹੀਂ ਭਾਈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ। ਮੈਂ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਬਿਮਾਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।" ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤਾਂ ਬੱਸ ਘਰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"

ਮੈਂ ਆਖਿਆ, "ਅੱਛਾ, ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਗੱਲ ਹੈ।"

10 ਅਸੀਂ ਬੋੜਾ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਫ਼ਰੀਕਾ ਦੇ ਮਿਸ਼ਨ ਫੀਲਡ ਤੋਂ ਵਾਪਿਸ ਆਏ ਸੀ, ਉਹ ਅਤੇ ਮੈਂ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਹੋਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜੀਉਣ ਲਈ ਮੈਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਬੁੱਢਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ।" ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਘਰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"

ਮੈਂ ਆਖਿਆ, "ਭਾਈ ਬੋਸਵਰਥ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿਉਗੇ?"

11 ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਖੁਸ਼ਬਖ਼ਰੀ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹੋ।" ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਿੰਨੀ ਛੋਟੀ ਤੁਸੀਂ ਮਿਸ਼ਨ ਫੀਲਡ ਵਿੱਚ ਵਾਪਿਸ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਾਉ।" ਆਖਿਆ, "ਇਹੋ ਹੀ ਮੇਰੀ ਸਲਾਹ ਹੋਵੇਗੀ।"

12 ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਖਿਆ, "ਭਾਈ ਬੋਸਵਰਥ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੱਲ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਪੁੱਛਣੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।"

ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਕੀ ਹੈ, ਭਾਈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ?"

13 ਮੈਂ ਆਖਿਆ, "ਹੁਣ, ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਲਈ ਲਗਭਗ ਸੱਠ ਜਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਸਾਲ ਲਾਏ ਹਨ।" ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖੁਸ਼ੀ ਵਾਲਾ ਸਮਾਂ ਕਿਹੜਾ ਸੀ?"

ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਠੀਕ ਹੁਣ।"

ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਭਾਈ ਬੇਸਵਰਥ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋ?"

14 ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਮਰ ਨਹੀਂ ਸੱਕਦਾ। ਬਹੁਤ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ।" ਅਤੇ ਮੈਂ... ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਖਿਆ, "ਭਾਈ ਬ੍ਰਾਨਹਾਮ, ਬੀਤੇ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦੇਖਭਾਲ ਕੀਤੀ, ਮੈਂ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲੈ ਲਵੇਗਾ।"

ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਜੀਵਨ ਦਾ ਗੀਤ ਹੈ।

ਸਾਰੇ ਮਹਾਨ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਜੀਵਨ ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ

ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਆਦਰਸ਼ ਬਣਾਈਏ,

ਕਦਮ-ਚਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਂਗ ਜੋ ਕੁਝ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਸਮੇਂ ਦੀ ਰੇਤ ਉੱਤੇ ਕਦਮਾਂ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ।

ਅਤੇ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਦਮ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਛੱਡ ਕੇ ਗਿਆ ਹੈ।

15 ਮਰਨ ਤੋਂ ਜਾਂ ਮਹਿਮਾ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਹ ਦੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਉਹ ਕੁਝ ਘੰਟਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਪਤਨੀ, ਉਹ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਪਿਆਰੇ ਮੈਂਬਰ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਖੜੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ ਉੱਠ ਪਿਆ, ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਵੇਖਿਆ, ਖੜਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਫਰਸ਼ ਉੱਤੇ ਦੌੜਨ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾਇਆ, ਜਿਹੜੀ ਬਹੁਤ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਵੀ। ਅਤੇ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਤੱਕ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ, ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, "ਇਹ ਭਾਈ ਜੌਨ ਹੈ। ਹਾਂ ਜੀ, ਤੁਸੀਂ ਇਲੀਨੋਇਸ, ਜੌਲਿਟ ਵਿਖੇ ਮੇਰੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਕੋਲ ਆਏ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਭਾਈ ਹੈ..." ਆਪਣੇ ਰਾਹੀਂ ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਹੜੇ ਬਹੁਤ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਗੁਜ਼ਰ ਚੁੱਕੇ ਸਨ।

16 ਮੈਂ-ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਉਸ ਘੜੀ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਜਦੋਂ... ਨਦੀ ਪਾਰ ਕਰਨੀ ਔਖੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਮੇਰਾ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਪ੍ਰਭੂ ਸਾਡੇ ਪਿਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹੈ, "ਹੇਠਾਂ ਨਦੀ ਤੱਕ ਜਾਓ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲੋ।" ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਯਾਕੂਬ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਅਸੀਂ ਆਪਣਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਾਂਗੇ।

17 ਮੈਂ ਵੀ ਉਸ ਦਿਨ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਤਦ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਮੀਜਲ ਪਾਰ ਕਰਾਂਗਾ, ਜਾਂ ਖੁਦਾ ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੋਂ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹਰੇਕ

ਕਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੇ ਵੀ ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਹਰੇਕ ਵਾੜ ਨੂੰ ਟੱਪਿਆ ਹੈ, ਹਰ ਪਹਾੜੀ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਪਿੱਛੇ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਵੇਖਾਂ, ਮੈਂ ਕਿੱਥੇ ਸੀ। ਮੈਂ ਹੇਠਾਂ ਨਦੀ 'ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ।

18 ਮੈਂ ਸਦਾ ਹੀ ਇਹ ਆਖਦਾ ਹਾਂ, ਜਿੰਦਾਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਕਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਝੁੰਡ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, "ਮੈਂ ਨਦੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ।" ਹੁਣ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿੱਧੀ ਹੋਵੇ।

19 ਸ਼ਾਇਦ ਤਲਵਾਰ ਪਿੱਛੇ ਮਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ, ਅਤੇ ਟੋਪ ਲਾਹ ਕੇ, ਅਤੇ ਇਹਨੂੰ ਕੰਢੇ 'ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ, ਅਤੇ ਆਪਣਿਆ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਉਤਾਂਹ ਚੁੱਕਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਪੁਕਾਰਾਂਗਾ, "ਪਿਤਾ, ਜਿੰਦਗੀ ਦੀ ਬੇੜੀ ਘੱਲ ਦੇਹ। ਅੱਜ ਸਵੇਰ ਮੈਂ ਘਰ ਆ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।" ਉਹ ਉੱਥੇ ਹੋਵੇਗਾ। ਫਿਕਰ ਨਾ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਇਹਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਦੀ ਇੱਛਾ ਇਹੋ ਹੀ ਹੈ।

20 ਹੁਣ, ਅੱਜ ਰਾਤ ਇੱਥੇ ਇਸ ਪਿਆਰੇ ਪਾਸਟਰ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਹਦੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੀ ਸ਼ੁੱਭ ਮੌਕਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਅਦਭੁੱਤ ਕੰਮ, ਅਤੇ ਇਹ ਜੇ ਫੀਨਿਕਸ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪਰਦੇਸੀ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ, ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੀ, ਅਸੀਂ ਥੋੜੇ ਚਿਰ ਦੇ ਪਰਦੇਸੀ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਓਪਰੇ ਅਤੇ ਯਾਤਰੀ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਨਗਰ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਹਾਂ।

21 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੱਜ ਸਵੇਰ ਮੈਂ ਭਾਈ ਫੁੱਲਰ ਦੇ ਭਵਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਹੀ ਵੰਸ਼ ਉੱਤੇ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹੁਣ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਟੋਪ ਰਿਕਾਰਡ ਲਓ, ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਪਰ ਇਸ ਸਵੇਰ ਕੁਝ ਵਾਪਰਿਆ, ਕਿ ਮੈਂ...ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਟੋਪ ਰਿਕਾਰਡ ਲਓ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਟੋਪ ਲਓ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰੋਗੇ। ਭਾਈ ਮੈਗੂਈਰ ਕੋਲ ਇਹ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦਾ ਸ਼ਾਹੀ ਵੰਸ਼। ਸਮਝੋ ?

22 ਇਸਹਾਕ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦਾ ਵੰਸ਼ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਰੀਰਿਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਯਹੂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਵਾਅਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸ਼ਾਹੀ ਵੰਸ਼ ਮਸੀਹ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਮਸੀਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਅੱਜ ਇਹ ਸਾਡੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ..." ਜੇ ਮੈਂ...ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹੋ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਵਚਨ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ, ਤਦ ਜੋ ਚਾਹੇ ਮੰਗੋ, ਅਤੇ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।"

23 ਹੁਣ, ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਕਈ ਵਾਰੀ ਫੀਨਿਕਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਪੈਂਤੀ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰੀ ਇੱਥੇ ਆਇਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੈਨਸ਼ਾਹ ਦੇ 16ਵੇਂ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਰਕਲ ਆਰ. ਰੈਂਕ ਵਿਕਨਬਰਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਹੈਨਸ਼ਾਹ ਦੇ 16 ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਮੈਂ ਉਸ ਥਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਹੈਨਸ਼ਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਨਾਂ ਬੱਕੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਫੀਨਿਕਸ ਵਿੱਚ ਮੈਟਰੋਪੋਲੀਟਨ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਵੱਡਾ ਸ਼ਹਿਰ ਹੈ। ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਸੱਭ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਬਦਲ ਗਿਆ ਹੈ।

24 ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਿੱਛੇ ਫੀਨਿਕਸ ਵਿੱਚ ਦੱਖਣੀ ਪਹਾੜ ਵੇਖਣ ਗਏ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਸੌ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਸ਼ਾਇਦ ਉੱਥੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਕੰਡੇ ਅਤੇ ਥੋਹਰ

ਆਦਿ ਸੀ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਹ ਇੱਕ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸ਼ਹਿਰ ਹੈ। ਹੁਣ, ਮੈਂ ਆਖਿਆ, "ਪਿਆਰੀ, ਇਹ ਬਦਲਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਗਾੜਿਆ ਹੈ? ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਚੋਣ ਦੱਸ ਸੱਕਦੀ ਹੈਂ। ਹੁਣ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਗਾੜਿਆ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਇਹ ਵੱਡੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸੋਹਣੇ ਭਵਨ ਵਧੀਆ ਹੁੰਦੇ, ਜੇਕਰ ਇੱਥੋਂ ਦੇ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ, ਜੂਆ ਖੇਡਣ, ਤੰਬਾਕੂਨੋਸ਼ੀ ਕਰਨ, ਝੂਠ ਬੋਲਣ, ਚੋਰੀ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਬੁਰਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਵੱਲ ਉਤਾਹ ਚੁੱਕ ਕੇ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦੇ, ਅਤੇ ਭਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਭੈਣਾਂ ਵਾਂਗ ਰਹਿੰਦੇ।..."

ਤਦ ਪਤਨੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਫੇਰ, ਬਿਲੀ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਕਾਹਦੇ ਲਈ ਹੋ?"

25 ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਪ੍ਰੰਤੂ, ਪਿਆਰੀ, ਜਦੋਂ ਦੇ ਪੰਦਰਾਂ ਮਿੰਟਾਂ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਘਾਟੀ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਝੂਠ ਬੋਲੇ ਗਏ ਹਨ? ਕਿੰਨੀਆਂ ਸੌਂਹਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਬੇਕਾਰ ਵਿੱਚ ਖਾਧੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ? ਕਿੰਨੀਆਂ ਸਿਗਰਟਾਂ, ਕਿੰਨੀਆਂ ਵਿਸਕੀਆਂ ਪੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਕਿੰਨੇ ਵਿਭਚਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਬੱਸ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਦੇ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ?"

ਉਹਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਇਹ ਭਿਅੰਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ?"

26 ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਪਿਆਰੀ, ਇਸੇ ਲਈ ਹੀ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਦੇ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ, ਕਿੰਨੀਆਂ ਸ਼ੁੱਧ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ? 'ਤੁਸੀਂ ਜਗਤ ਦਾ ਚਾਨਣ ਹੋ।' ਇਸੇ ਹੀ ਕਾਰਣ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ, ਕਿ ਇੱਥੇ ਦੇ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਚਰਚਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਜੋੜੀਏ, ਉਹ ਸੱਭ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਾਂ ਕਰੀਏ, ਕਿ ਵਧਣ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਹੋਵੇ। ਤਾਂ ਕਿ ਇੱਕ..."

27 ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ, ਤੁਸੀਂ ਸੰਤ ਲੋਕ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਬਰਕਤ ਹੋ। ਮੈਂ ਆਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਆਉਣ ਰਾਹੀਂ ਮੈਂ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਬਰਕਤ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਅਤੇ ਮੈਂ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜੱਥੇਬੰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਅਤੇ-ਅਤੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਚਰਚਾਂ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਫੀਨਿਕਸ ਘਾਟੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਭਾਈਆਂ ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਪੈਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਥਰਥਰਾਉਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਸ ਕੰਨਵੈਨਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਇਹ ਕ੍ਰਿਸਚੀਅਨ ਬਿਜ਼ਨੈਸਮੈਨ ਦੀ ਕੰਨਵੈਨਸ਼ਨ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਸਵੇਰ ਦੇ ਨਾਸ਼ਤੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਐਤਵਾਰ ਦੁਪਹਿਰ ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਹੈ। ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਭਾਈਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਵਧੀਆ ਮੌਕਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਲਗਭਗ ਪੱਚੀ ਸੌ ਸੀਟਾਂ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਬੈਠਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕਮਰੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਥੇ ਮਿਲਣ ਦੀ ਆਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

28 ਅਤੇ ਤਦ ਇਹ ਸਮਾਂ ਸੰਗਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚਰਚ ਤੋਂ ਦੂਸਰੇ ਚਰਚ ਜਾ ਕੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅੱਜ ਸਵੇਰ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਗਲਾ ਬੈਠਣ ਤੱਕ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ, ਲਗਭਗ ਡੇਢ ਘੰਟਾ। ਅਤੇ ਇਹ ਛੋਟਾ ਹੀ ਸੀ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਆਪਣੇ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਘੰਟਿਆਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ। ਮੈਂ ਬੱਸ... ਮੈਂ ਕੋਈ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ-ਮੈਂ ਬੱਸ ਪ੍ਰਭੂ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਰੌਲਾ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਮੈਨੂੰ ਪਸੰਦ ਹੈ। ਮੇਰਾ-ਮੇਰਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਬੱਸ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਚਾਰ ਜਾਂ ਪੰਜ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ

ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੇਰੀ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਮੈਂਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ, ਅੱਜ ਰਾਤ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਵਜੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਥੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲੇ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਮੈਂ, ਮੈਂ ਬੱਸ ਲਗਭਗ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਦਾ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਬੱਸ ਕਰੀਬ-ਕਰੀਬ... ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਧੀਆ ਆਤਮਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੱਭ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸਾਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇਗਾ।

29 ਹੁਣ, ਹੁਣ ਬੰਦਗੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਚੰਗਾਈ ਸਭਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ... ਇੱਕ ਰਾਤ, ਭਾਈ ਕੋਲ... ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਾਸਟਰ ਕੌਣ ਸੀ? ਭਾਈ ਆਉਟਲਾ। ਭਾਈ ਆਉਟਲਾ ਦੇ ਚਰਚ ਵਿੱਚ, ਉੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਵਾਉਣੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਕੁਝ ਬੇਨਤੀ-ਪੱਤਰ ਦੇਣ ਲਈ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ। ਅਤੇ ਤਦ ਦੇ ਕੁ ਰਾਤਾਂ ਲਈ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਐਨੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਿਆ, ਕਿ... ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀਆਂ ਬੰਦਗੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਹੀ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਦਿਲਾਂ ਦੇ ਖਿਆਲ ਬੁੱਝੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਆਦਿ-ਆਦਿ। ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਂ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਇਕੱਠ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਵਾਉਣੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਚੰਗਾਈ ਸਭਾ, ਬੁੱਧਵਾਰ ਅਤੇ ਵੀਰਵਾਰ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਚੰਗਾਈ ਸਭਾਵਾਂ ਕਰਵਾਉਣੀਆਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਬਾਦ ਤੱਕ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ।

30 ਤੁਸੀਂ ਵੇਖੋ, ਮੈਂ-ਮੈਂ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਗਿਆ ਹਾਂ ਉੱਥੇ ਹੀ ਮੈਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਖੜਾ ਰਹੇ, ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਿਆ। ਬੱਸ ਭਾਈਆਂ ਦੇ ਆਉਣ ਕਾਰਣ ਇਹ ਖਾਸ ਬੰਦਗੀਆਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਅਸੀਂ-ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਰਹੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਪਾਸਟਰ ਤੁਹਾਡੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਥੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

31 ਇਸ ਲਈ ਫੇਰ-ਫੇਰ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ, ਕੱਲ ਰਾਤ, ਜੇ ਪ੍ਰਭੂ ਚਾਹੇ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ... ਕੱਲ ਰਾਤ ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਹੋਵਾਂਗੇ? (ਇੱਕ ਭਾਈ ਆਖਦਾ ਹੈ, "ਟੈਂਪਾ ਵਿੱਚ, ਭਾਈ ਓਡੋਨਲ ਦੇ ਚਰਚ ਵਿੱਚ।"-ਸੰਪਾ) ਭਾਈ ਓਡੋਨਲ ਕੋਲ, ਟੈਂਪਾ, ਐਰੀਜੋਨਾ ਵਿੱਚ। ਹੁਣ ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਕੋਈ ਖਾਸ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਬਿਮਾਰ ਲੋਕ ਹਨ, ਕਿਉਂ, ਕੱਲ ਰਾਤ ਮੈਂ ਬਿਮਾਰਾਂ ਵਾਸਤੇ ਦੁਆ ਕਰਾਂਗਾ, ਸ਼ਾਇਦ ਸੋਮਵਾਰ, ਮੰਗਲਵਾਰ, ਬੱਸ ਲਗਾਤਾਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੀ ਕਤਾਰ ਹੋਵੇਗੀ, ਬਿਮਾਰਾਂ ਵਾਸਤੇ ਦੁਆ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਆਉ ਵੇਖੀਏ, ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ... ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ। ਕੀ ਮੈਂ ਬੁੱਧਵਾਰ ਰਾਤ ਵੀ ਮੀਟਿੰਗ ਕਰਨੀ ਹੈ? ("ਹਾਂ ਜੀ।") ਬੁੱਧਵਾਰ ਰਾਤ। ਫੇਰ ਇਹ...

32 ਅਤੇ ਇਹ ਕੰਨਵੈਨਸ਼ਨ ਵੀਰਵਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ, ਕੀ ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ? [ਇੱਕ ਭਾਈ ਆਖਦਾ ਹੈ, "ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ...? ...ਕੰਨਵੈਨਸ਼ਨ।"-ਸੰਪਾ] ਠੀਕ ਹੈ ਭਾਈ ਜੀ। ਹੁਣ ਉਹ ਇਹਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰੇਗਾ। [ਵੇਖੋ, ਅੱਜ ਰਾਤ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਕੱਲ ਰਾਤ ਅਸੀਂ ਅਸੈਂਬਲੀ ਆਫ ਗਾਡ, ਟੈਂਪਾ ਵਿੱਚ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਅਤੇ ਫੇਰ ਮਾਉਂਟੇਨ ਵਿਊ, ਅਤੇ ਤੇਈ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਸਨੀਸਲੋਪ ਵਿਖੇ। ਅਤੇ ਫੇਰ ਚੌਵੀ ਤਾਰੀਕ ਨੂੰ ਸੈਂਟਰਲ ਅਸੈਂਬਲੀ ਵਿਖੇ

ਹੋਵਾਂਗੇ।” ਠੀਕ ਹੈ, ਇਹ ਵਧੀਆ ਹੈ। [“ਮੈਂ ਖੁਦ ਹੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸੱਕਦਾ। ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੈਂ ਇਹਦੇ ਬਾਰੇ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ।”] ਇਹ ਦੋ ਬਾਰੇ ਨਾ ਸੋਚੋ।

ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਮੈਂ “ਯਾਦ ਨਾ ਰੱਖ ਸਕਣ” ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

33 ਅਤੇ ਭਾਈ ਜੈਕ ਮੂਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ, “ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੀ ਹੈ?” ਉਹਨੇ ਕਿਹਾ।

34 ਮੈਂ ਕਿਹਾ “ਭਾਈ ਜੈਕ, ਮੈਂ ਕੋਈ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸੱਕਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਾਹਦੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਹੈ।”

35 ਉਹਨਾਂ ਆਖਿਆ, “ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਸੋਚੋ ਕਿ ਇਹ ਮਾੜੀ ਗੱਲ ਹੈ।” ਆਖਿਆ, “ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਫੋਨ ‘ਤੇ ਕਾਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਆਖਦਾ ਹਾਂ, ‘ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?’” ਅੱਛਾ, ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਾੜੀ ਗੱਲ ਹੈ!...?...ਐਹ!

36 ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਭਾਈ, ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਗੱਲ ਥੋੜੀ ਮਜ਼ਾਕੀ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਕਿ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪੁਲਪਿਟ ਤੋਂ ਅਜਿਹਾ ਬੋਲਣਾ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਕਿਵੇਂ ਵੀ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਸੋ ਅਸੀਂ-ਅਸੀਂ ਬੱਸ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰੀ ਹੈ।

37 ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ, ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਭਾਈ ਜੈਕ ਮੂਰ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਲਾਈਫ ਟੈਬਰਨੈਕਲ, ਲੂਜੀਆਨਾ, ਸ਼ਰੀਵਪੋਰਟ ਤੋਂ ਹਨ, ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਭਾਈ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਠੇਕੇਦਾਰ ਵੀ ਹੈ।

38 ਉਸ ਭਾਈ ਨੇ ਆਖਿਆ, “ਭਾਈ ਬ੍ਰਾਨਹਾਮ ਇਹ ਨਾ ਸੋਚੋ ਕਿ ਇਹ ਮਾੜੀ ਗੱਲ ਹੈ।” ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਫੋਨ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਨੰਬਰ ਮਿਲਾਇਆ।” ਅਤੇ ਆਖਿਆ, “ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਹਾ, ‘ਹੈਲੋ।’ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ‘ਅੱਛਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?’”

ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ, “ਅੱਛਾ, ਭਾਈ ਜੈਕ ਇਹ ਬਹੁਤ ਗਲਤ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।”

39 ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ, ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਵਧੀਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੋਸਤ ਜੋ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਵਾਉਣੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬਿਮਾਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਲਿਆਏ ਹਨ, ਤਦ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਾਂਗੇ।

40 ਹੁਣ, ਅੱਜ ਰਾਤ, ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਅੱਜ ਰਾਤ ਇੱਥੇ ਇਸ ਪਿਆਰੇ ਛੋਟੇ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਕਿਹੜੇ ਵਿਸ਼ੇ ਉੱਤੇ ਬੋਲਣਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ, “ਅੱਛਾ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕੀ ਬੋਲਾਂ।” ਮੈਂ ਤਾਂ ਬੱਸ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੀ ਲੈਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਉੱਥੇ ਜਾਣ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇ...ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ਾ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਅਗੁਵਾਈ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਵਚਨ ਦੇ ਕੁਝ ਹਵਾਲੇ ਲਿਖ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ, ਆਦਿ-ਆਦਿ। ਅਤੇ-ਅਤੇ ਤਦ, ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਭੂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਅਗੁਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਬੱਸ ਉਸ ਦੀ ਅਗੁਵਾਈ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਚੱਲਦਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ

ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸੇ ਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ? ਉਸੇ ਹੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਰੋ।

41 ਅਤੇ ਹੁਣ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਗੱਲ ਹੈ ਜੇ-ਜੇ ਮੈਂ-ਮੈਂ ਚਰਚ ਦੇ ਹਰੇਕ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਦੱਸਣੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ, ਕਿ ਜੇਕਰ...ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਾਸਟਰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ ਹੋਵੋ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਭੁਲਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਫ਼ਰ ਦੇ ਖਾਤਮੇ 'ਤੇ ਆ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ।

42 ਅਤੇ ਮੈਂ ਕੁਝ ਕੁ ਹਫ਼ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਦਫਨਾਇਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਰ ਨੇ ਉਹਦਾ ਸਾਹ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਹਦਾ ਪ੍ਰਾਣ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲੈ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਉਸ ਔਰਤ ਦੀ ਪ੍ਰਤਾਪੀ ਮੌਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸਫਰ ਦੇ ਠੀਕ ਖਾਤਮੇ 'ਤੇ ਆਉਂਦਿਆਂ ਵੇਖਿਆ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ, "ਅੱਹ, ਮੈਂ-ਮੈਂ ਹਰੇਕ ਮਾਂ ਬੱਸ ਇਸੇ ਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬੱਸ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ...ਜੇ ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਰਾਂ, ਕਿ ਲੋਕ ਸਮਝ ਜਾਣ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਕੀ ਹੈ।"

43 ਅਤੇ ਦੇਸਤੋ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਮਿਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਥੋੜਾ ਗਹਿਰਾ ਹੋਵੇ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿੰਨੀ ਇਸ ਦੀ ਅਸਲਿਅਤ ਹੈ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਥੋੜਾ ਘੱਟ ਰੱਖਾਂਗੇ। ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਰ ਐਨਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ ਕਿ ਸਵਰਗਦੂਤ ਵੀ ਉਹਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਹਨ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ? ਵੇਖਿਆ? ਇਹ ਠੀਕ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਸਾਰੀ ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਤੋਂ ਪਾਰ, ਅਨੰਤਤਾ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਰ ਇੱਕ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। "ਪਵਿੱਤਰ, ਪਵਿੱਤਰ, ਪਵਿੱਤਰ।" ਸਵਰਗਦੂਤ ਉਹਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਖੰਭਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਅਤੇ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਢੱਕ ਕੇ ਉੱਡਦੇ ਹੋਏ "ਪਵਿੱਤਰ" ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ...ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

44 ਅਤੇ-ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਰ ਦਾ ਰਾਜ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਵਰਗਾ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਇੱਕ ਜਾਲ ਲੈ ਕੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵੱਲ ਗਿਆ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਹਨੇ ਉਹ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਿਆ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹਨੇ ਜਾਲ ਖਿੱਚਿਆ, ਉਹਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਮਿਲੀਆਂ। ਪਰ ਯਕੀਨਨ, ਵਧੀਆ ਮੱਛੀ ਹੀ ਰੱਖੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਦੂਸਰੀ ਭੈੜੀ ਮੱਛੀ ਵਾਪਿਸ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਗਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ...ਅਤੇ-ਅਤੇ ਸੱਪ, ਕਿਰਲੀਆਂ ਅਤੇ ਕੱਛੂ, ਅਤੇ ਆਦਿ-ਆਦਿ। ਪਰ ਇੰਜੀਲ (ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ) ਦੇ ਜਾਲ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ। ਅਤੇ ਅਸੀਂ...ਭਾਈ ਆਦਮਸ ਜੀ, ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਖਰੀ ਵਾਰੀ ਜਾਲ ਸੁੱਟਾਂਗੇ। ਇਹ ਠੀਕ ਗੱਲ ਹੈ। ਮੈਂ ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਕਿ ਕਿਹੜੀ ਮੱਛੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹੜੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਜਾਲ ਸੁੱਟਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਖਿੱਚਣਾ ਹੈ। ਬੱਸ ਇਹੋ ਹੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਰ ਆਪਣਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। "ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝਿਆ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਸਾਂਝਿਆ, ਉਹਨਾਂ

ਨੂੰ ਧਰਮੀ ਵੀ ਠਹਿਰਾਇਆ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਇਆ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਡਿਆਈ ਵੀ ਦਿੱਤੀ।” ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਕੇਵਲ ਜਾਲ ਸੁੱਟ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਅੱਜ ਰਾਤ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਵਧੀਆ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਭਾਈ ਐਡਵਰਡ ਦੇ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਜਾਲ ਸੁੱਟਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਖੜਾ ਹਾਂ ਕਿ ਵੇਖੀਏ ਇੱਥੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਲਈ ਕੋਈ ਮੱਛੀ ਹੋਵੇ।

45 ਹੁਣ, ਵਚਨ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸਿਰਾਂ ਨੂੰ ਝੁਕਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਆਉ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਲਈ ਅਸੀਂ ਵਚਨ ਦੇ ਲਿਖਾਰੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰੀਏ।

46 ਆਪਣੇ ਝੁਕੇ ਹੋਏ ਸਿਰਾਂ ਨਾਲ, ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ ਦੇ ਇਸ ਪਲ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਜੀਉਂਦੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਵੱਲ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੀ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀਆਂ ਹਨ, ਕਿ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਉਤਾਹ ਚੁੱਕ ਕੇ ਇਹ ਦੱਸੋ।

ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ, ਹਰੇਕ ਹਿਰਦੇ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਸਭਾ ਵੱਲ ਵੇਖ।

ਤੇਰਾ ਧੰਨਵਾਦ।

47 ਬਹੁਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲੂ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ, ਅਲ ਸ਼ੈਦਾਈ ਜੋ ਅਬਰਾਹਾਮ ਉੱਤੇ “ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ, ਛਾਤੀਆਂ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਬਲ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਕਮਜ਼ੋਰ ਨੂੰ ਤਾਕਤ ਦੇਣ ਵਾਲਾ,” ਦੇ ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਿਤਾ, ਅੱਜ ਰਾਤ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆ। ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੇਰੀ ਨਿਆਂ ਦੀ ਜਗਵੇਦੀ ਉੱਤੇ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਲਹੂ ਉਹਨਾਂ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਲੈ ਜਾਵੇ..... ਹੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ।

48 ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਜਿੰਦਗੀਆਂ ਅਤੇ ਸੱਭ ਕੁਝ ਜੋ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ, ਤੇਰੇ ਅਧੀਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜਿਹੜੀ ਛੋਟੀ ਯੋਗਤਾ ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ, ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰ।

49 ਇਸ ਚਰਚ ਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇ, ਇਸਦੇ ਪਿਆਰੇ ਪਾਸਟਰ, ਡੀਕਨਾਂ, ਟਰਸਟੀਆਂ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਬੋਰਡ, ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਇਸ “ਫੈਲੋਸ਼ਿਪ” ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਬਰਕਤ ਦੇ। ਹੇ ਖੁਦਾ, ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਭਵਨ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਿਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਦਸਤੂਰ ਦੇ ਕਾਰਣ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ। ਪ੍ਰਭੂ, ਅਜਿਹਾ ਬਖਸ਼ ਦੇ।

50 ਅਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕਸੂਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਉਠਾਇਆ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖ। ਪ੍ਰਭੂ, ਉਸ ਹੱਥ ਦੇ ਪਿੱਛੇ, ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਹਿਰਦੇ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਬੇਨਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਹੈ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ, ਇਕੱਲਾ ਤੂੰ ਹੀ ਉਹ ਹੋਵੇਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਸੱਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ। ਪਿਤਾ, ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ

ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲੋੜ ਹੈ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤਾਇਤ ਵਿੱਚ ਦੇ। ਪ੍ਰਭੂ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਇੱਥੇ ਬਿਮਾਰ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਲਾਂਭੇ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੂੰ ਉਸ ਭਿੜਦੇ ਗੋੜੇ ਨੂੰ ਬਲ ਦੇ। ...ਕਾਸ਼ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਆਵੇ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਹਿਰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਆਤਮਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸ਼ਰੀਰਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਹਦੇ ਲਈ ਉਹਨੂੰ ਸਾਰੀ ਵਡਿਆਈ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੰਗਦੇ ਹਾਂ। ਅਮੀਨ।

51 ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਵਚਨ ਵੱਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੋ, ਬੱਸ ਤੀਹ ਕੁ ਮਿੰਟਾਂ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਲਈ, ਮੈਂ ਚਾਹਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ 19ਵੇਂ ਅਧਿਆਏ ਵਿੱਚੋਂ ਪੜ੍ਹੋ। ਅਤੇ ਮੈਂ 7ਵੀਂ ਆਇਤ ਤੱਕ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹਾਂਗਾ।

ਹਕਤੀ, ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥਾ ਪ੍ਰਭੂ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਹੈ;

*ਇਹ ਦੇ ਮਗਰੋਂ ਮੈਂ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਭੀੜ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਜਿਹੀ ਏਹ ਆਖਦੇ ਸੁਣੀ, -
ਹਾਲੇਲੂਯਾਹ! ਉਹ ਦੇ ਨਿਆਉਂ ਤਾਂ ਸੱਚੇ ਅਤੇ ਜਥਾਰਥ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਸ
ਵੱਡੀ ਕੰਜਰੀ ਦਾ ਜਿਨ ਆਪਣੀ ਹਰਾਮਕਾਰੀ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਿਆ ਸੀ,
ਨਿਆਉਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦਾਸਾਂ ਦੇ ਲਹੂ ਦਾ ਬਦਲਾ ਉਹ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਲਿਆ।*

ਉਹ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਬੋਲੇ, ਹਾਲੇਲੂਯਾਹ! ਉਹ ਦਾ ਧੁੰਮਾਂ ਜੁੱਗੋ ਜੁੱਗ ਪਿਆ ਉਠਦਾ ਹੈ।

*ਤਾਂ ਉਹ ਚੱਵੀ ਬਜ਼ੁਰਗ ਅਤੇ ਚਾਰ ਜੰਤੂ ਡਿੱਗ ਪਏ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ
ਸਿੰਘਾਸਣ ਉੱਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ ਮੱਥਾ ਟੇਕ ਕੇ ਬੋਲੇ, ਅਮੀਨ, ਹਾਲੇਲੂਯਾਹ!
ਸਿੰਘਾਸਣ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਅਵਾਜ਼ ਇਹ ਆਖਦੇ ਨਿੱਕਲੀ, ਤੁਸੀਂ ਸੱਭੋ ਉਹ ਦਿਓ ਦਾਸੋ
ਕੀ ਛੋਟੇ ਕੀ ਵੱਡੇ, ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਤੋਂ ਭੈ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਉਸਤਤ ਕਰੋ।*

*ਤਾਂ ਮੈਂ ਵੱਡੀ ਭੀੜ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਜਿਹੀ ਅਤੇ ਬਾਹਲਿਆਂ ਪਾਣੀਆਂ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਜਿਹੀ
ਅਤੇ ਬੱਦਲ ਦੀਆਂ ਡਾਢੀਆਂ ਗਰਜਾਂ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਜਿਹੀ ਇਹ ਆਖਦੇ ਸੁਣੀ,
ਹਾਲੇਲੂਯਾਹ, ਪ੍ਰਭੂ ਸਾਡਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ।*

*ਆਓ ਅਸੀਂ ਅਨੰਦ ਕਰੀਏ ਅਤੇ ਨਿਹਾਲ ਹੋਈਏ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰੀਏ,
ਲੇਲੇ ਦਾ ਵਿਆਹ ਜੋ ਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਲਾੜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ
ਤਿਆਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।*

52 ਅੱਜ ਰਾਤ ਮੈਂ ਕੁਝ ਪਲਾਂ ਲਈ 'ਲੇਲੇ ਦੇ ਵਿਆਹ' ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਬਾਰੇ ਬੋਲਣਾ ਚਾਹਾਂਗਾ। ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਵਚਨਾਂ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਕਿਫ ਹਾਂ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਆਰੇ ਪਾਸਟਰ ਨੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।

53 ਅਤੇ, ਉਹ, ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਲਾੜੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਬੱਦਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਆਹ ਦਾ ਭੇਜ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਨਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੱਚਾ ਹੈ, ਇਹ ਗੱਲ ਏਨੀ ਹੀ ਸੱਚੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹਦਾ ਹੀ ਵਚਨ ਹੈ। ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਲੋਕ ਲਾੜੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋਣਗੇ ਉਹੋ ਹੀ ਉਹਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਹਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਦਾਗ

ਅਤੇ ਝਰੜੀ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣਗੇ। ਅਤੇ ਇਸ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਹੁਣ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ ਜਿਹਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਤਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, "ਉਹਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।"

54 ਬਥੇਰੇ ਲੋਕ ਆਖਦੇ ਹਨ, "ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਭ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾ ਤੋਂ, ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਤੋਂ, ਜਾਂ ਜੂਆ ਖੇਡਣ ਤੋਂ, ਜਾਂ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਤੋਂ, ਜਾਂ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਹਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਾਂਗਾ।"

55 ਪਰ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਪੈਣਾ ਹੈ। "ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਵਾਰਿਸ ਹੋਵੇਗਾ।" ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਜਿੱਤੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਜ਼ਰੂਰ ਹੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਮਝੋ? "ਉਹਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।" ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵਚਨ ਵਧੀਆ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।

56 ਤੁਸੀਂ ਵੇਖੋ, ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਿੱਕੇ ਜਿਹੇ ਪਾਈਪ ਵਿੱਚ ਪਾ ਕੇ ਦੂਸਰੇ ਪਾਸਿਉਂ ਨਿਕਲਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਖਿਆ ਕਿ, "ਧੰਨ ਹੈ ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇ।" ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪੈਣਾ, ਉਹ ਬੱਸ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਦੇ ਲਈ ਫੈਸਲੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਦ ਲੈਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਲਈ ਮੈਂ ਖੁਦ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣੇ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਆਦਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਾਂ।

57 ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਦੇਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਹਨੂੰ ਇਸ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਪੱਚੀ ਸਾਲ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਪਿਆ, ਇਹਨਾਂ ਪੱਚੀ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਚਾਹੇ ਕਈ ਉਤਰਾ-ਚੜਾਅ ਅਤੇ ਅਜਮਾਇਸ਼ਾਂ ਉਹਦੇ ਉੱਤੇ ਆਈਆਂ। ਪਰ ਉਹ ਵਚਨ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਉੱਤੇ ਟਿਕਿਆ ਰਿਹਾ।

58 ਅਤੇ ਇਸਰਾਏਲ ਨਾਲ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਧਰਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਇੱਚ 'ਤੇ ਯੁੱਧ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਯਹੋਸ਼ੁਆ ਨੂੰ ਕਿਹਾ "ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪੈਰ ਦਾ ਤਲਾ ਪਵੇ, ਉਹ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇ ਦਿਆਂਗਾ।" ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਉੱਥੇ ਸੀ। ਧਰਤੀ ਉੱਥੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇ ਲਈ ਲੜਾਈ ਕਰਨੀ ਪਈ।

59 ਇਹੋ ਹੀ ਗੱਲ ਰੱਬੀ ਚੰਗਾਈ ਬਾਰੇ ਹੈ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੋਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਹਰੇਕ ਇੱਚ 'ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੜਨਾ ਪਵੇਗਾ।

60 ਖੁਦਾ ਕੋਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਅਦਭੂੱਤ ਕਿਰਪਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰੇਗਾ, ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਰੇਕ ਇੱਚ 'ਤੇ ਲੜਾਈ ਕਰਨੀ ਪੈਣੀ ਹੈ।

61 ਪਿਛਲੇ ਇੱਕਤੀ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਪੁਲਪਿਟ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਹਰੇਕ ਇੱਚ 'ਤੇ ਲੜਾਈ ਲੜੀ ਗਈ ਹੈ। ਯਕੀਨਨ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੋਇਆ ਹੈ।

62 "ਪਰ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਰਾਜ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਲੜਾਈ ਕਰਨੀ ਹੀ ਪੈਣੀ ਹੈ।" ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲਾੜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। "ਅਸੀਂ ਵੀ ਹਰੇਕ

ਭਾਰ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਸਹਿਜ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਫਸਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਪਰੇ ਸੁੱਟ ਕੇ ਉਸ ਦੌੜ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਈ ਹੋਈ ਹੈ ਸਬਰ ਨਾਲ ਦੌੜੀਏ।” ਸਾਨੂੰ ਆਪ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪਰੇ ਸੁੱਟਣਾ ਪੈਣਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਆਖ ਸਕਦੇ, “ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਤੂੰ ਆ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰ।” ਅਸੀਂ ਇਹ ਖੁਦ ਕਰਨਾ ਹੈ।

63 ਹੁਣ, ਮੈਂ ਵਿਆਹਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਸ਼ੁੱਭ ਅਵਸਰ ਮਿਲਿਆ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਨੂੰ ਜਗਵੇਦੀ ਉੱਤੇ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਿਆਂ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਔਰਤ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਲਿਬਾਸ ਵਿੱਚ ਸੁੰਦਰ ਲੱਗਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਚਿਹਰੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਪਰਦਾ ਲਟਕਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਲਾੜੇ ਨੇ ਸੁੰਦਰ ਪੇਸ਼ਾਕ ਪਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਜਵਾਨ ਅਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਸੌਂਹ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹਦੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਿਠਾਸ ਹੈ। ਇਹਦੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਹਾਨ ਵਿਆਹ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਲਾੜੀ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਗਲਿਆਰੇ ਰਾਹੀਂ ਗੁਜਰਦੀ ਹੋਈ ਆਵੇਗੀ।

64 ਲਾੜਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਵਿਆਹ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਭੇਜ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਸੋਚਣਾ ਸਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮੇਜ਼ ਤੇ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੇ ਹੋਵਾਂਗੇ, ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾਵਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਸਾਡੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਉੱਤੇ ਅੱਥਰੂ ਹੋਣਗੇ। ਅਤੇ ਸੋਚੋ, ਉਹ ਆਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਸਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਸਾਰੇ ਅੱਥਰੂ ਪੁੱਝ ਦੇਵੇਗਾ, ਆਖੇਗਾ, “ ਨਾ ਰੋਵੋ, ਹੁਣ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਆਨੰਦ ਵਿੱਚ ਦਾਖਿਲ ਹੋਵੋ ਜਿਹੜਾ ਜਗਤ ਦੇ ਮੁੱਢੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।” ਅੱਹ, ਭਾਈ ਜੀ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਵੱਧ ਪਿਆਰ ਕਰਾਂਗੇ।

65 ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਲੀਸਿਯਾ ਨਾਲ, ਅੱਜ ਦੀ ਲਾੜੀ ਨਾਲ ਕੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਚਰਚਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਹੜੇ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਚਰਚ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਜੱਥੇਬੰਦੀ ਯਾ ਫਿਰਕਾਪ੍ਰਸਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਤਾਂ ਚਰਚ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਲੋਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਲਾੜੀ ਬਣਦੀ ਹੈ।

66 ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਮਿੱਤਰ ਲੂਈਵਿਲੋ, ਕੰਟੈਕੀ ਵਿੱਚ, ਡਾ. ਵੈਲੇਸ ਕਾਬਲ ਹਨ, ਜਿਹੜੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆ ਕੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਲੂਈਵਿਲੋ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਚਰਚ, ਜਿਹਦਾ ਨਾਂ ਓਪਨ ਡੋਰ ਚਰਚ ਹੈ ਦੇ ਪਾਸਟਰ ਸਨ। ਉਹ ਭਾਈ ਮੇਰਾ ਵਧੀਆ ਮਿੱਤਰ ਬਣ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਕੁਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਖਲੋਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹਨੂੰ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਿਆਂ ਵੇਖਿਆ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।

67 ਪਰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਟਾਂਸਿਲਾਂ ਦਾ ਆਪ੍ਰੇਸ਼ਨ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਐਨਾ ਜਿਆਦਾ ਖੂਨ ਵਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਉਸ ਭਾਈ ਨੂੰ ਸੰਤ

ਜੋਸਫ ਹਾਸਪਿਟਲ ਲੈ ਕੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਮਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਸ਼ੀਮਤੀ ਮੈਕ ਸਪੇਡਨ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਫੋਨ ਕਰ ਕੇ ਆਖਿਆ, "ਡਾ. ਵੈਲੇਸ ਕਾਬਲ।" ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਐਪਨ ਡੋਰ ਚਰਚ ਹੈ। ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਮਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅਸਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਦਵਾਈਆਂ ਦੇ ਕੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਲਈ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅੰਦਰ ਟਾਂਕੇ ਲਾਏ ਹਨ। ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਖੂਨ ਲਗਾਤਾਰ ਨਿੱਕਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਖੂਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕਦੇ। ਉਹਦਾ ਖੂਨ ਰੁਕੇਗਾ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਖੂਨ ਨੂੰ ਨਿਕਲਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਹੈ।" ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਆਏ ਹੋਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆ ਕੇ ਉਸ ਭਾਈ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ।"

68 ਅੱਛਾ, ਮੈਂ ਡਾ. ਵੈਲੇਸ ਕਾਬਲ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਥੋੜੀ ਝਿਜਕ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਅਤੇ ਕਈ ਵੱਡੇ ਪਾਦਰੀ ਕਮਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਨ, ਉਹ ਰੋ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ, "ਔਹ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ! ਮੈਂ ਤੁੱਛ, ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਪਵਿੱਤਰ, ਕੀ ਅੰਦਰ ਜਾਵਾਂ? ਬਾਹਰ ਰੁਕਣਾ ਹੀ ਬੇਹਤਰ ਹੋਵੇਗਾ।" ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਕੋਕ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਮਸ਼ੀਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਭਾਈ ਕਾਬਲ ਦੇ ਖੂਨ ਰੁਕਣ ਲਈ ਦੁਆ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਵਾਪਿਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਆ ਗਿਆ।

69 ਮੈਂ ਘਰ ਆ ਗਿਆ, ਲਗਭਗ ਪੰਦਰਾਂ ਮਿੰਟ ਬਾਦ ਦੁਬਾਰਾ ਫੋਨ ਦੀ ਘੰਟੀ ਵੱਜੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੀ ਦੇਰੀ ਬਾਰੇ ਜਾਨਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਕਿ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਪਰ ਉੱਥੇ ਅੰਦਰ ਕਾਫੀ ਲੋਕ ਸਨ। ਮੈਂ-ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅੰਦਰ ਨਾ ਜਾਵਾਂ, ਸ਼ਾਇਦ, ਵੇਖਿਆ, ਕਮਰੇ ਅੰਦਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵੱਡੇ ਪਾਦਰੀ।"

70 ਉਹਨੇ ਕਿਹਾ, "ਠੀਕ ਹੁਣੇ ਹੀ ਆ ਜਾਓ।" ਆਖਿਆ, "ਉਹ ਆਦਮੀ ਕੁਝ ਪਲਾਂ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਜੀਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ।"

71 ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਵਾਪਿਸ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਅੰਦਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਭਾਈ ਇੱਕ ਕੈਥੋਲਿਕ ਭੈਣ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਨਿੱਜੀ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਕਬੂਲ ਕਰੇ। ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਖੂਨ ਨਿੱਕਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਅੰਦਰ ਗਿਆ।

ਅਤੇ ਉਹਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਹਾਲ ਹੈ?"

72 ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਹਾਲ ਹੈ?" ਉਹ ਭਾਈ ਬਿਸਤਰੇ ਉੱਤੇ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਂਸੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਖੂਨ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਅਤੇ ਉਹਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਂ ਕੀ ਹੈ?"

ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਭਾਈ ਬ੍ਰਾਨਹਾਮ ਹਾਂ।"

73 ਅਤੇ ਉਹ ਭਾਈ ਰੋਣ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਬਾਹਾਂ ਨਾਲ ਜੱਫੀ ਪਾ ਲਈ। ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕ ਲਏ।

74 ਹੁਣ, ਇਹ ਲੂਈਵਿਲ ਦੇ ਓਪਨ ਡੋਰ ਚਰਚ ਦੇ ਡਾ. ਵੈਲੋਸ ਕਾਬਲ ਸਨ। ਉਸਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖੇ। "ਉਸੇ ਹੀ ਪਲ ਖੂਨ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ।" ਫੇਰ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵੀਗਿਆ। ਵੇਖਿਆ? ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਧੀਆ ਮਿੱਤਰ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ...

75 ਭਾਈ ਓਸਵਲਡ ਜੇ. ਸਮਿਥ, ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈ ਭਾਈ ਸਮਿਥ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਵੱਡੇ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਭਾਈ ਕਾਬਲ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਭਾਈ ਕਾਬਲ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ," ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ..." ਕੁਝ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਤਨੀ ਬਾਰੇ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਇਆ," ਆਖਿਆ, "ਅੱਛਾ, ਜੇ ਮੈਂ ਗਲਤੀ ਕਰ ਲਈ ਹੈ, ਐਹ, ਮੈਂ ਦੂਸਰੀ ਵਾਰ ਕਰ ਲਵਾਂਗਾ।" ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਵਾਨ ਸੀ। ਪਰ ਆਖਿਆ, "ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਦ," ਆਖਿਆ, "ਉਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਰਹਿਣਾ ਔਖਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਉਮਰ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਕਿਉਂ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਬੁੱਢੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਫੇਰ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ।"

ਮੈਂ ਆਖਿਆ ਕਿ, "ਮੇਰਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਠੀਕ ਗੱਲ ਹੈ।" ਮੈਂ...

76 ਕਿਹੜੀ ਗੱਲ ਨਿੱਕਲ ਕੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਕਿਵੇਂ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸੱਭ ਕਾਸੇ ਦੀ ਮਾਲਕਿਣ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਸਮਾਂ ਲਗਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਸੜਕਾਂ ਉੱਤੇ ਘੁੰਮਦਿਆਂ ਵਿਚਾਰੇ ਮੇਰੇ ਪੈਰ ਬਹੁਤ ਦਰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ, "ਅੱਛਾ, ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।" ਅਤੇ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਕਥਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

77 ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਘਰ ਗਿਆ, ਮੈਂ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ, "ਇਹ ਠੀਕ ਗੱਲ ਹੈ।" ਮੈਂ ਇਹਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗੱਲ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

78 ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਬੈਪਟਿਸਟ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਸੀ, ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਸੀ, "ਜੇ ਕੋਈ ਬੈਪਟਿਸਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੱਸ ਇਹੋ ਹੀ ਸੱਭ ਕੁਝ ਹੈ।" ਅਤੇ ਮੈਂ ਬਾਈਬਲ ਆਪਣੀ ਬਾਂਹ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਇਹ ਸੋਚਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬੈਪਟਿਸਟ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ। "ਅਤੇ ਹਰ ਕੋਈ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਬੈਪਟਿਸਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਇਸ ਤਸਵੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ।"

79 ਅਤੇ ਦਿਨ ਲੰਘਦੇ ਗਏ, ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਇਹੋ ਹੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਭਾਈ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਿਹੜਾ ਇੱਕ ਚਰਚ ਦਾ ਪਾਦਰੀ ਸੀ। ਉਹ ਵੀ ਓਨੀ ਹੀ ਕਠਿਨਾਈ ਨਾਲ ਆਇਆ ਸੀ ਜਿੰਨੀ ਨਾਲ ਮੈਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਆਖੀਰ ਵਿੱਚ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਗੱਲਬਾਤ ਵੱਧ ਹੈ।

80 ਫਿਰ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਸਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਦ ਅਸੀਂ ਕਾਫੀ ਦੂਰ ਆ ਗਏ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਬੱਸ ਇਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲ ਖੜੇ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਪੰਤੋਕੁਸਤ ਦੀ ਮਹਾਨ ਲਹਿਰ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਵੇਖ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ ਕਿ ਭਿੰਨਤਾਂਵਾਂ ਦੀਆਂ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਟੁੱਟ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਾਨ ਕਲੀਸੀਯਾ ਸੰਗਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਵਿਆਹ ਨੇੜੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਪੱਥਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਪੱਥਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਢੰਗ ਨਾਲ ਤਰਾਸ਼ੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਸਥਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ।

81 ਹੁਣ, ਇੱਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਇੱਕ ਨਮੂਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਧਰਤੀ ਦਾ ਵਿਆਹ ਸਵਰਗੀ ਵਿਆਹ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਆਉ ਕੁਝ ਪਲਾਂ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇਹਦਾ ਵਰਨਣ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

82 ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਰੀਰਕ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਨੇ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਜਵਾਨ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਜਵਾਨ ਆਦਮੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਉਹੋ ਹੀ ਇੱਕ ਔਰਤ ਹੋਵੇ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਪਿਆਰ ਕਰੋ, ਸਿਰਫ ਉਹੋ ਹੀ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਹੋਵੇ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਹੈ।

83 ਮਸੀਹ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੋ ਹੀ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਫੈਸਲਾ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋਗੇ ਅਤੇ ਉਹਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਕਬੂਲ ਕਰੋਗੇ ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਗਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ? ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮਨ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਪੈਣਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋਗੇ ਜਾਂ ਦੌਲਤ ਦੇ ਦੇਵਤੇ ਦੀ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਚੋਣ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

84 ਅਤੇ ਤਦ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਦ, ਤੁਹਾਡੀ ਕੁੜਮਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਗਵੇਦੀ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਏਕਤਾ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕੁੜਮਾਈ ਹੋਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਲੀਸੀਯਾ ਦਾ ਵੀ ਇਹੋ ਹੀ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਕੁੜਮਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕੁੜਮਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਮ-ਪ੍ਰਸੰਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

85 ਅਤੇ ਫੇਰ ਅਗਲੀ ਗੱਲ, ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲ ਵਾਅਦੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦੇ ਹੋ। "ਪਿਆਰੀ, ਜੇ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰੋਗੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਅਤੇ ਸੱਚਾ ਬਣਿਆ ਰਹਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਔਰਤ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਵੇਖਾਂਗਾ।" ਜਾਂ, "ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਦਮੀ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਵੇਖਾਂਗੀ।"

ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਤਨੀ ਵਾਂਗ ਸਾਰੇ ਕਰਤੱਵ ਨਿਭਾਵਾਂਗੀ। ਸਾਡੇ ਬੱਚੇ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਮਾਂ ਵਾਂਗ ਸਾਰੇ ਕਰਤੱਵ ਨਿਭਾਵਾਂਗੀ। ਮੈਂ ਘਰ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਾਂਗੀ।” ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਾਅਦੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਠੀਕ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਰੇ ਵਾਅਦੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

86 ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਤਾਂ ਇਹੋ ਹੀ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। “ਪ੍ਰਭੂ, ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਬੂਲ ਕਰੇਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।” ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਹੋ। “ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੱਚਾ ਬਣਿਆ ਰਹਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਦਿਨ ਰਾਤ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰਾਂਗਾ।” ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਬੁਰੀ ਗੱਲ ਹੈ। “ਮੈਂ ਦਿਨ ਰਾਤ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਵਰਤ ਰੱਖਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਰਹਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਮੋਦੀਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਦਸਵੰਧ ਲਿਆਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ...ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ... ਮੈਂ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਕਈ ਵਾਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪੂਰੇ ਤੌਰ ਨਾਲ ਤੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਾਂਗਾ।” ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਗੱਲ ਹੈ, ਜਿਹੜੇ ਤੁਸੀਂ ਵਾਅਦੇ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਹਿਰਦੇ ਤੋਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

87 ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨਾਲ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਆਪਣੇ ਹਿਰਦੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨਾਲ ਠੀਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਰਹੀਆਂ। ਇਹ ਰਿਸ਼ਤਾ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਾਫ-ਸਾਫ਼ ਵਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

88 ਇੱਥੇ ਵੇਖੋ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਦੰਦ ਨਾ ਹੋਣ ਤਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਨਕਲੀ ਦੰਦਾਂ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਹੁਣ, ਇਹ ਠੀਕ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਹੈ ਕਿ ਕਦੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦੰਦ ਸੀ। ਪਰ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੰਦ ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਬਾਂਹ ਵੱਢੀ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਨਕਲੀ ਬਾਂਹ ਲਗਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਅੱਛਾ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਾਂਹ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਸ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਚਿਪਕਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਸਮਝੋ? ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

89 ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਆਦਮੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਔਰਤ ਦਾ ਹਿੱਸਾ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਉਹਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਨਕਲੀ ਮਸੀਹੀ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਅਸਲੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਔਰਤ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਇਮਾਨਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੱਠ ਜਾਂ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨੂੰ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ ਉਹਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਵੱਡੇ ਕਰਦੇ ਹੋ।

90 ਇਹੋ ਹੀ ਕਾਰਣ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਕਲੀਸਿਯਾਵਾਂ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ‘ਮਸੀਹੀ ਚਰਚ’ ਦਾ ਨਾਂ ਹੀ ਰਹਿ ਗਏ ਹਾਂ ਅਤੇ ਦੁਲਹਨ ਹੋਣ ਦਾ ਵਿਖਾਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਦੰਦ, ਨਕਲੀ ਬਾਂਹ ਜਾਂ ਨਕਲੀ ਅੱਖ ਵਾਂਗ ਹਾਂ। ਵੇਖਿਆ? ਇਹ ਉਸੇ ਹੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਕਲੀ ਜਾਂ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਬੱਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂ ਪਹਿਨਿਆ

ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅੱਛਾ, ਤੁਸੀਂ ਮਸੀਹੀਅਤ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪਹਿਨ ਨਹੀਂ ਸੱਕਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਇਹਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜਨਾ ਹੈ।

91 ਅਤੇ ਫੇਰ ਇੱਕ ਚਰਚ ਜਿਹੜਾ ਸਿਰਫ ਨਕਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦਾ ਚਰਚ ਅਖਵਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅੱਛਾ, ਫੇਰ ਉਹ ਬੱਚੇ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਉਹ ਉਸੇ ਹੀ ਜੱਥੇਬੰਦੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਿਰਫ...ਉਹ ਮਸੀਹ ਦੇ ਬੱਚੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹ ਜੱਥੇਬੰਦਕ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਮਸੀਹ ਦੇ ਬੱਚੇ ਨਹੀਂ ਹਨ।

92 ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਔਰਤ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਸ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਔਰਤ ਨੇ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸੋਹ ਖਾਧੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹਨੇ ਝੂਠੀ ਸੋਹ ਖਾਧੀ ਸੀ। ਉਹਨੇ ਉਹਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੋਹ ਖਾਧੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਹਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਸਾਰਾ ਸਮਾਂ ਧੋਖਾ ਖਾਧਾ ਹੈ।

93 ਪਰ ਦੇਸਤੋ, ਇੱਕ ਗੱਲ ਯਕੀਨੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੇ। ਉਹ ਆਪਣਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ।

94 ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖੋ, ਪਹਿਲਾਂ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਕੁੜਮਾਈ। ਫੇਰ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

95 ਅਤੇ ਫੇਰ ਵਿਆਹ ਦੀ ਰਸਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਤਦ ਲਾੜੀ ਲਾੜੇ ਦੇ ਨਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਫੇਰ ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ। ਉਹ ਲਾੜੇ ਦਾ ਨਾਂ ਅਪਨਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ।

96 ਅਤੇ ਫੇਰ ਜਦੋਂ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੀ ਵਿਆਹ ਦੀ ਰਸਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਵਾਅਦੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਦ ਉਹ ਲਾੜੇ ਦਾ ਨਾਂ ਅਪਣਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਫੇਰ ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਹੈ। ਆਮੀਨ। ਨਹੀਂ...ਨਾਂ ਤੋਂ ਮੇਰਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਜਨਮ ਤੋਂ, ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ ਹੈ। ਕਾਹਦੇ ਤੋਂ...?...ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਾਮਰਥ। ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਭੇਤ ਖੁੱਲਣ ਰਾਹੀਂ, ਉਹ ਮਸੀਹੀ ਕਲੀਸਿਯਾ, ਮਹਾਨ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਚੇਲਿਆਂ ਵਾਲੀ ਮਸੀਹੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਮਸੀਹ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਹ...ਮਸੀਹ ਉਹਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣਾ ਆਤਮਾ, ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਉਂਡੋਲਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਵਚਨ ਨੇ ਆਦਮ ਅਤੇ ਹੱਵਾਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਸੀ, "ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਦੇ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਹੋ।" ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਔਰਤ, ਕਲੀਸਿਯਾ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਵਿਆਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹ ਇੱਕ ਹਨ। ਮਸੀਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਆਮੀਨ। ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੈ। ਉਹਦਾ ਜੀਵਨ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ, ਤਦ ਤੁਸੀਂ ਲਾੜੀ ਬਣਦੇ ਹੋ।

97 ਸਾਰੇ ਹੀ ਵਾਇਦੇ ਆਦਿ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਦ, ਫੇਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੱਲ, ਇਹ ਵਿਆਹ ਦੀ ਰਸਮ ਅਖਵਾਉਂਦੀ ਹੈ।

98 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਨਾਂ ਬ੍ਰਾਏ ਸੀ। ਹੁਣ, ਉਹ ਬ੍ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਬ੍ਰਾਨਹਾਮ ਹੈ। ਹੁਣ, ਉਹ ਬ੍ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਬ੍ਰਾਨਹਾਮ ਹੈ।

99 ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ, ਫੇਰ ਤੁਸੀਂ ਜਗਤ ਦੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਹੋ। ਸਮਝੋ? ਫੇਰ ਤੁਸੀਂ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਮਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। "ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਜਗਤ ਨੂੰ, ਜਾਂ ਜਗਤ ਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹਦੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

100 ਇਸ ਲਈ, ਤੁਸੀਂ ਵੇਖੋ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਮਸੀਹੀ ਹੋ ਸੱਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਨਕਲੀ, ਬੁਠੇ ਮਸੀਹੀ ਹੋ ਸੱਕਦੇ ਹੋ।

101 ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮਸੀਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸੱਕਦੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮਸੀਹ ਖੁਦ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਰਾਹੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਫੇਰ ਤੁਸੀਂ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹੋ। ਫੇਰ ਤੁਸੀਂ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਹੋ। ਮਸੀਹ ਨੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਪਿਤਾ ਉਹਦੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। "ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਇੱਕ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹਾਂ।" ਸਮਝੋ? ਮਸੀਹ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ! ਸੱਭ ਕੁਝ ਜੋ ਖੁਦਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ, ਉਹਨੇ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਉਂਡੋਲ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦਾ ਕੰਮ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਲਈ ਸੱਭ ਕੁਝ ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ, ਉਹਨੇ ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਿੱਚ ਉਂਡੋਲ ਦਿੱਤਾ।

102 ਫੇਰ ਅਸੀਂ ਬਣੇ, ਨਕਲੀ ਨਾਮ ਰਾਹੀਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਜੀਵਨ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਰਾਹੀਂ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਜੁੜ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਉਹਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੀ ਸਾਮਰਥ ਰਾਹੀਂ, ਅਸੀਂ ਜਗਤ ਦੀਆਂ ਮਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ, ਅਤੇ ਸੁਰਗੀ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਬਿਠਾਏ ਗਏ। ਆਮੀਨ। ਮੈਂ ਇਹਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਵੇਖੋ, ਅੱਜ ਰਾਤ ਅਸੀਂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਸੁਰਗੀ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਹਾਂ, ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਜੀ ਉੱਠੇ ਹਾਂ, ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਤੋਂ ਮਰੇ ਗਏ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸੰਸਾਰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਫੇਰ ਅਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਸੰਸਾਰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ... ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੇ ਲਈ ਮਰ ਗਏ ਹਾਂ।

103 ਤੁਸੀਂ ਅਲੱਗ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਰਚਨਾ ਹੋ। ਰਚਨਾ! ਪਾਲਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਉਹੋ ਹੀ ਰਚਨਾ ਨਹੀਂ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਿਹੜਾ ਨਵੇਂ ਪੱਤੇ ਵਾਂਗ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਹੜਾ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਵੇਂ ਸਿਰਿਉਂ ਜਨਮ ਲੈ ਕੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਰਚਨਾ ਬਣ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜੀਉਂਦੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਉਹਦੇ ਵਿੱਚ ਨਿਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ।

104 ਹੁਣ, ਇਸ ਔਰਤ ਵਾਂਗ ਜਿਹੜੀ ਹੁਣ ਬ੍ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਰਹੀ, ਉਹ ਇੱਕ ਬ੍ਰਾਨਹਾਮ ਹੈ, ਇਹੋ ਹੀ ਉਹਦਾ ਨਾਂ ਹੈ।

105 ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਯਾ ਹੁਣ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਹ ਮਸੀਹ ਦੇ ਜੀਵਨ ਰਾਹੀਂ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ।

106 ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਪੜਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਪਹਿਲਾ ਆਦਮੀ ਜਿਹੜਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਤੱਵ ਵਾਲਾ ਸੀ? ਆਤਮਿਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਉਹਨੇ ਪਹਿਲਾ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਹੀ ਸਰੂਪ ਉੱਤੇ ਬਣਾਇਆ, ਤਾਂ ਆਦਮ, ਆਦਮ ਅਤੇ ਹੱਵਾਹ ਦੋਹਵੇਂ ਸੀ। ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਤਾਂ ਉਹਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਕੀਤਾ। ਉਹਨੇ ਨਰ ਵਾਲੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਦਮੀ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਨਾਰੀ ਵਾਲੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਔਰਤ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ।

107 ਹੁਣ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਵਿਹਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਕੁਝ ਗਲਤ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਔਰਤ ਵਾਂਗ ਵਿਹਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਵੀ ਕੁਝ ਗਲਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅੱਜ ਸਾਰਾ ਹੀ ਸੰਸਾਰ ਗਲਤ ਹੈ। ਆਦਮੀ ਔਰਤਾਂ ਵਾਂਗ ਵਿਹਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਵਾਂਗ। ਇਹ ਠੀਕ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚਾਈ ਹੈ।

108 ਹੁਣ ਧਿਆਨ ਦਿਓ। ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਸਿੱਧ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਔਰਤ ਮੁੱਢਲੀ ਰਚਨਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਰਚਨਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਆਦਮ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਪ-ਉਤਪਾਦ ਹੈ। ਉਹਨੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦੂਸਰੀ ਰਚਨਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਆਦਮ ਦੀ ਵੱਖੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਖੋਲਿਆ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਰਚਨਾ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਹਦੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਦੂਸਰੀ ਰਚਨਾ ਕੀਤੀ। ਅਤੇ ਉਹਨੇ ਨਰ ਵਾਲਾ ਆਤਮਾ ਆਦਮ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ...ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਨਾਰੀ ਵਾਲਾ ਆਤਮਾ ਆਦਮ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਉਹਨੂੰ ਨਾਰੀ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੋਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇੱਕ ਹੋ ਗਏ।

109 ਜੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਕਲਵਰੀ ਉੱਤੇ ਕੀਤਾ ਇਹ ਉਹਦਾ ਸੁੰਦਰ ਨਮੂਨਾ ਸੀ। ਉਹਨੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨੂੰ ਕਲੀਸਿਯਾ ਨਾਲ ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ, ਫਾੜੀ ਹੋਈ ਵੱਖੀ ਰਾਹੀਂ, ਉਹ ਉਸ ਲਹੂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਜਿਹੜਾ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸਾਫ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਲੀਸਿਯਾ ਰੂਪੀ ਦੇਹ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੀਉਂਦੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਉਹਦੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸਲੀਬ ਨੂੰ ਉੱਥੋਂ ਚੁੱਕ ਕੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਉਹ ਇੱਕ ਹਨ। ਉਹ ਇੱਕ ਹੋ ਗਏ। ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਹੋ।

110 ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਪਤੀ ਇੱਕ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਦੀ ਵਿਰੋਧਤਾ ਜਾਂ ਭਿੰਨਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਏਕਤਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੜਬੜ ਹੈ।

111 ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸਾਡੀ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧਤਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਉਹਦੇ ਵਚਨ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਆਖਦੇ ਹਾਂ, "ਐਹ, ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਸੀ," ਤਾਂ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀ ਏਕਤਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਖਰਾਬੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਖਦੇ ਹੋ, "ਅਚੰਭਿਆਂ ਦੇ ਦਿਨ ਲੰਘ ਗਏ, ਕੋਈ ਰੱਬੀ ਚੰਗਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕੋਈ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਅਜਿਹਾ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦਾ ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ।

112 ਕਿਉਂਕਿ, "ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੰਗ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੀ। ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹੋਇਆ।" ਅਤੇ ਫੇਰ ਜਦੋਂ ਵਚਨ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਹੋ। "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਬਣਦੇ ਰਹੋ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਵਚਨ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਬਣਿਆ ਰਹੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਚਾਹੋ ਮੰਗ ਸੱਕਦੇ ਹੋ," ਕਿਉਂਕਿ ਫੇਰ ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਇਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ, ਮਸੀਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਹੋ ਗਏ ਹੋ। ਸੱਚਾਈ ਹੈ।

113 ਫੇਰ ਦੂਸਰੀ ਗੱਲ, ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਦ, ਆਪਣੀਆਂ ਕਸਮਾਂ ਚੁੱਕਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਉਹ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦਾ ਨਾਮ, ਲਾੜੇ ਦਾ ਨਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਦ ਉਹ ਪਤੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਵਾਰਿਸ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਹਰੇਕ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਵਾਰਿਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਮਾਲਿਕਿਨ ਹੈ।

114 ਅਤੇ ਇਹੋ ਹੀ ਗੱਲ ਕਲੀਸਿਯਾ ਨਾਲ ਹੈ, ਜੇ ਉਹ ਸਿਰਫ ਇਹ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹਦਾ ਆਤਮਾ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਲੈ ਕੇ ਉਹਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਉਹਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਿਹੜੇ ਕੰਮ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕਰੋਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਇਹਦੇ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਕੰਮ ਕਰੋਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਦ, ਜਗਤ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖੇਗਾ, ਤਾਂ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਵੇਖੋਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਜਗਤ ਦੇ ਅੰਤ ਤੀਕ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਬਲਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਹੋਵਾਂਗਾ।" ਤਦ ਇਹ ਮਸੀਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਵਾਰਿਸ ਹੋ।

115 ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇੱਥੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਕੀ ਕਰਦਾ? ਉਹੋ ਹੀ ਕੰਮ ਜਿਹੜੇ ਉਹਨੇ ਉਦੋਂ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅੱਜ, ਕੱਲ ਅਤੇ ਯੁਗੋ-ਯੁਗ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਧਿਆਨ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੰਮ ਵੱਲ ਹੈ। ਬਿਮਾਰਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਚੰਭੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅੱਜ ਵੀ ਠੀਕ ਉਹੋ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਉਹਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੀਤੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅੱਜ, ਕੱਲ ਅਤੇ ਯੁਗੋ-ਯੁਗ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੀ ਬਣਿਆ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿੱਧ ਹੈ। ਇਹੋ ਹੀ ਵਿਆਹ ਹੈ।

116 ਪਰ ਹੁਣ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਔਰਤ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਰੇ ਵਾਅਦੇ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੱਭ ਕੁਝ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਆਦਿ ਦੀ ਮਾਲਿਕਿਨ ਬਣਦੀ ਹੈ ਜਿਹੜੀਆਂ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੀਆਂ ਹਨ, ਫੇਰ ਉਹ ਅਸੰਭਾਵ (ਗੰਵਾਰ) ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ? ਉਹ ਗੁੱਸੇ ਦਾ ਦੌਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੋਰਨਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੌੜਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਉਹ ਆਪਣਾ ਪਿਆਰ ਦੂਸਰੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਵੰਡਦੀ ਹੈ। ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਉਹਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲ ਉਹ ਸਾਰੇ ਵਾਅਦੇ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਤਦ ਉਹ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ, ਆਪਣਾ ਪਿਆਰ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮੁਹੱਬਤ ਵੰਡਦੀ ਹੈ।

117 ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਸੀਹੀ ਅਖਵਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਪਿਆਰ ਜਗਤ ਨਾਲ ਵੰਡਦੇ ਹੋ, ਖੇਡਦੇ ਹੋ, ਨੱਚਦੇ ਹੋ, ਜੁਆ ਖੇਡਦੇ ਹੋ, ਸੰਗਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਬਜਾਇ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਵੇਖਣ ਲਈ ਘਰ ਠਹਿਰਦੇ ਹੋ, ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਕੰਮ

ਕਰਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਕੰਮ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਥਾਨ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਗੁੱਸੇ ਦੇ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਅਵਾਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੋਰਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣਾ ਪਿਆਰ ਹੋਰਨਾਂ ਨਾਲ ਵੰਡ ਰਹੀ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਦਸਵੰਧ ਉਹਨੂੰ ਚਰਚਾ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਹਨੂੰ ਲਵੇਗੀ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਖਰਚੇਗੀ। ਉਹ... ਉਹਨੂੰ ਜਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਰ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਰ ਲਈ ਜੀਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨੂੰ ਪਿਆਰਾ ਜਾਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਦੀ ਬਜਾਏ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹਨੂੰ ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਾਇਲ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

118 ਕਿਉਂ, ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਇੱਕ ਸੇਵਕ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਹਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਭੇਜੀਆਂ ਹਨ... ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਾਰਡ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਇਹਦੇ ਉੱਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਸੰਡੇ ਸਕੂਲ ਆਉਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

119 ਹੇਠਾਂ ਪਹਾੜੀ ਵੱਲ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ। ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਥੋਂ ਬਾਹਰ ਆਈ। ਮੈਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਖੜਾ ਸੀ, ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਕੋਲ ਆਈ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਵਿਲਡਕੈਟ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ।

120 ਅਜਿਹੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਝੁੰਢ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੀਤੀ ਰਾਤ ਇੱਥੇ ਫੀਨਿਕਸ ਵਿੱਚ ਗਿਰਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਰਾੱਕ ਐਂਡ ਰਾਲ ਅਤੇ ਅਤੇ ਟੀਡੋਸਟਰ ਜੋ ਕਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਰਹੀ ਸੀ ਦੀ ਨਵੀਂ ਕਿਸਮ ਦੀ ਮਿਲਾਵਟ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣ ਲਈ ਫੌਜ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਨੇ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਆਤਮਾ ਹੈ? ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਅਤੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਸਨ, ਬਾਹਰ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ।

121 ਕੁਝ ਇਹਨਾਂ ਮਖੌਲੀਆਂ ਵਾਂਗ, ਜਾਂ ਇਹਨਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਜਾਂ ਜ਼ਕਰਾਂ ਆਦਿ ਵਾਂਗ ਜਿਹੜੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਥਾਂ-ਥਾਂ ਆਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਜਵਾਨ ਔਰਤਾਂ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰਲੇ ਕੱਪੜੇ ਲਾਹ ਕੇ ਪਲੇਟਫਾਰਮ ਵੱਲ ਸੁੱਟਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਮੁੰਡਾ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਆਟੋਗ੍ਰਾਫ ਲਵੇ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੈ? ਇਹ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਯਕੀਨਨ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਗੱਲ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜੰਗਲੀ ਹੋ ਗਏ ਹੋ।

122 ਇਹ ਜਵਾਨ ਔਰਤ, ਇਸੇ ਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰ ਆਈ। ਉਹਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਹਾਂ... ਉਹ ਭੁੱਲ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਖੜਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਉਹਨੇ ਕਿਹਾ, "ਐਹ, ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰਨਾ। ਮੈਂ ਭੁੱਲ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਖੜੇ ਹੋ।" ਉਹਨੇ ਰੇਡੀਉ ਉੱਤੇ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਮੁੰਡੇ ਵੱਲ ਚੁੰਮਾ ਲਿਆ, ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੁਝ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਖਿਆ, "ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਗ੍ਰੀਨ ਬੈਰੀਅਰ ਪੈਚ ਨਾਮਕ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਮਿਲਾਂਗੀ," ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੁਝ। ਉਸ ਰਾਤ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਨੱਚਣ ਗਾਉਣ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਜਾਣਾ ਸੀ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਡਾ. ਬਰਾਉਨ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜੇ ਕਿ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਹਨ।

123 ਉਹਨੇ ਕਿਹਾ, "ਬਿਲੀ ਉੱਥੇ ਤੁਹਾਡੀ ਸੰਗਤੀ ਕਿਵੇਂ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ?"

ਕਿਹਾ, "ਠੀਕ-ਠਾਕ ਹੈ।" ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਗੋਲੀਆਂ ਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ।"

ਉਹਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ?"

124 ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੀਆਂ। ਇਹਦੇ ਨਾਲ ਪੱਕਾ ਉਹ ਸਾਰਾ ਸਮਾਂ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ।" ਸਮਝੋ?

125 ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਵਾਅਦਿਆਂ ਨੂੰ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਡਾ. ਬਰਾਉਨ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਰੋਡੀਉ ਉੱਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਉਹ ਵਿਲਡਕੈਟ ਦੀ ਖਿਡਾਰੀ ਵਾਅਦਾ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਰਾਤ ਉੱਥੇ ਹੋਵੇਗੀ? ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਜਾ ਕੇ ਪਹਿਨਣ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਕੱਪੜਿਆਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦੇਗੀ।" ਕਿਉਂ? ਉਹਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਜਿਹਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਆਤਮਾ, ਦੁਨਿਆਵੀ ਮਨ-ਪ੍ਰਚਾਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜੁੜਦਾ ਹੈ।

126 ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜੀਉਂਦੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਕਲੀਸਿਯਾ, ਜਿਹੜੀ ਮਸੀਹ ਦੀ ਲਾੜੀ ਅਖਵਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੋੜਦੀ, ਉਹ ਅਜੇ ਤੱਕ ਵੀ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਚਿੱਕੜ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਪਾਪ ਦੀ ਚੀਕਣੀ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੁੜਦੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹਦਾ ਹਿਰਦਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਭਰਦਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਨਾ ਵੇਖ ਸਕੇ। ਇਹ ਸੱਚੀ ਗੱਲ ਹੈ।

127 ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕਰਨਾ ਪੈਣਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਸਿਰਫ ਇਹੋ ਹੀ ਯੋਜਨਾ ਹੈ, ਇਹੋ ਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕਰਨਾ ਪੈਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਨਕਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਇਹਦੇ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਨਾ ਕਿ ਹੱਥ ਮਿਲਾਉਣ ਨਾਲ, ਨਾ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਚਿੱਠੀ ਦੇਣ ਨਾਲ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਜੀਉਂਦੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਲੈਣ ਨਾਲ, ਨਵੇਂ ਜਨਮ ਰਾਹੀਂ, ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਰਾਹੀਂ, ਤੁਸੀਂ ਉਹਦੇ ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਆਮੀਨ। ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਸਿੱਧਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਯਕੀਨਨ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਹੀ ਗੱਲ ਹੈ।

128 ਉਹ ਵਹਿਸ਼ੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣਾ ਪਿਆਰ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨਾਲ, ਸੰਸਾਰਿਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ, ਦੁਨਿਆਵੀ ਮਨ-ਪ੍ਰਚਾਵਿਆਂ ਨਾਲ ਵੰਡਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਥਾਂਵਾਂ 'ਤੇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਆਖਦੀ ਹੈ ਜਿਹੜੀਆਂ ਉਹਨੂੰ ਨਹੀਂ ਆਖਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ।

129 ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਮੈਂ... ਉੱਥੇ ਕੁਝ ਔਰਤਾਂ ਸਨ... ਪੌੜੀਆਂ ਤੋਂ ਉਤਾਂਹ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਚਰਚ ਪਾਰਟੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਲਈ ਇਸ ਘਰ ਦੇ ਤਹਿਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਾਪੀ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕੁਝ ਬੇਹੂਦਾ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਝੁੰਢ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭੱਦੇ ਮਜ਼ਾਕ ਸੁਣੇ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ

ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣੇ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਸੀਹੀ ਆਖਦਾ ਹੈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚੋਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕੱਢੇਗਾ?

130 ਤੁਸੀਂ ਇੱਕੋ ਹੀ ਚੁਬੱਚੇ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿੱਠਾ ਅਤੇ ਵਧੀਆ ਪਾਣੀ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਸੱਕਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਖੂਹ ਵਿੱਚ ਬਾਲਟੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਗੰਦਗੀ ਦੀ ਬਾਲਟੀ ਭਰ ਕੇ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਬਾਲਟੀ ਨੂੰ ਖੂਹ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਉਸੇ ਹੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਲਿਆਵੇਗੀ। ਚੁਬੱਚੇ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਗੜ ਕੇ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਅਤੇ ਸਾਫ਼-ਸ਼ੁੱਧ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਭਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

131 ਅੱਜ ਕਲੀਸਿਯਾ ਨਾਲ ਵੀ ਇਹੋ ਹੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹਨੂੰ ਰਗੜ ਕੇ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਪਾਣੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਉਹਦਾ ਹਿਰਦਾ ਗੰਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਆਦਿ ਦਾ ਚੁਬੱਚਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹਦੇ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਹਨ। ਬਾਈਬਲ ਆਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹਦੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਹਨ। "ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਰ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਨਹੀਂ ਪਰ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਹਨ, ਪੱਥਰ ਦਿਲ, ਪਰਾਈ ਨਿੰਦਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਅਸੰਜਮੀ ਅਤੇ ਨੇਕੀ ਦੇ ਵੈਰੀ।"

132 ਇੱਕ ਔਰਤ ਵੱਲ ਵੇਖੋ ਜਿਹੜੀ ਠੀਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜੀਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜਿਹੜਾ ਠੀਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜੀਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ 'ਪਵਿੱਤਰ ਪਖੰਡੀ' ਅਖਵਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ 'ਕੱਟੜ' ਜਾਂ 'ਪੁਰਾਣੇ ਫੈਸ਼ਨ' ਦੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਜਗਤ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਗਾਹੀਂ ਤੁੱਛ ਸਮਝੀ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਠੀਕ ਗੱਲ ਹੈ।

133 ਪਰ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਨੂੰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕੁਰਬਾਨੀ ਚੜਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਉਹ ਇੱਕ ਪੱਛੀ ਨੂੰ ਮਾਰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹਦਾ ਲਹੂ ਦੂਸਰੇ ਉੱਤੇ ਲਗਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਮਰੇ ਹੋਏ ਸਾਥੀ ਦੇ ਲਹੂ ਨੂੰ ਛਿੜਕਦਾ ਹੋਇਆ ਦੂਰ ਉੱਡ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਲੀਸਿਯਾ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸੱਚੀ ਲਾੜੀ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਲਹੂ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਛਿੜਕਦੀ ਹੋਈ ਪ੍ਰਕਾਰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, "ਪਵਿੱਤਰ, ਪਵਿੱਤਰ, ਪਵਿੱਤਰ, ਯਹੋਵਾਹ ਹੈ।" ਉਹਦਾ ਵਾਤਾਵਰਣ, ਉਹਦੀ ਹਰੇਕ ਚੀਜ਼ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਰ ਦੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹਦਾ ਸਾਰਾ ਰੰਗ-ਢੰਗ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਰ ਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਆਸ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੇ।

134 ਇਸੇ ਹੀ ਕਾਰਣ ਲਈ ਵੀ ਲੋਕ ਚਰਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਾ ਕਿ ਤਾਸ਼ ਖੇਡਣ ਲਈ, ਕਾਰਡ ਖੇਡਣ ਲਈ, ਤਹਿਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਨੱਚਣ ਲਈ, ਨਾ ਹੀ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਆਦਿ ਖਾਣ ਲਈ। ਅਜਿਹਾ ਜਗਤ ਦੇ ਲਈ ਹੈ। ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗੇ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਰਮ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ, ਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ

ਹੈ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਉ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜੀਵਨ ਜੀਏ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰੀਏ। ਜੇ ਠੀਕ ਹੈ ਉਸ ਢੰਗ ਦਾ ਜੀਵਨ ਗੁਜ਼ਾਰੀਏ। ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਜੀਵੋ। ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਖਿਆ, "ਜੇ ਮੈਂ ਉਤਾਂਹ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਵਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਾਂਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਲੂਣ ਹੋ। ਪਰ ਜੇ ਲੂਣ ਬੇਸੁਆਦ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਫੇਰ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦਾ ਨਹੀਂ ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਮਿੱਥਿਆ ਜਾਵੇ।" ਸਾਡੀ ਗਵਾਹੀ!

135 ਹੁਣ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਆਖਣਾ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਸਾਡੇ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟਲ ਗਰੁੱਪ ਐਨੇ ਭੈੜੇ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ, ਸਾਡੇ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟਲ ਗਰੁੱਪ ਵੀ ਉਸੇ ਹੀ ਚੀਜ਼ ਵੱਲ ਝੁਕਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਸੇ ਹੀ ਰੁਝਾਨ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇਸ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟਲ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦਾ ਅੰਦੋਲਨ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਾਮਰਥ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਜਿਆਦਾ ਜੁੜਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਜੀਵਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੀ ਝਲਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

136 ਪ੍ਰੰਤੂ ਅਸੀਂ ਸੰਸਾਰਕ ਤਰੀਕੇ ਦੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। "ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ।" ਵੇਖਿਆ? "ਅਸੀਂ ਇਸ ਲਈ ਆਪਣਾ ਹੀ ਤਰੀਕਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ।" ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨਾ ਗਲਤ ਹੈ। ਕਲੀਸਿਯਾਵਾਂ ਔਰਤਾਂ ਵਾਂਗ ਹਨ, ਜੋ ਜੰਗਲੀ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ।

137 ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਵੇ, ਜਦ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇਸ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟਲ ਕਲੀਸਿਯਾ ਨੂੰ ਚਾਲੀ ਜਾਂ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਤਦ ਇਹ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁੱਲ ਠੀਕ ਸੀ। ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਚਾਲ ਚੱਲਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਾਮਰਥ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸੀ। ਪਰ ਜਦ ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਗਏ, ਅਸੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

138 ਪਹਿਲੀ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਇਮਾਰਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਮੈਥੋਡਿਸਟਾਂ ਤੋਂ ਜੋ ਕਿ ਉੱਥੇ ਨੁੱਕਰ ਵਿੱਚ ਹਨ ਵੱਧ ਚਮਕਦਾਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਚੀਜ਼ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਚੀਜ਼, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਡੀ ਅਤੇ ਸੱਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਚੀਜ਼ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਰਮ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਦ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ... ਪੈਂਟੀਕਾਸਟਲ ਭਾਈ ਜਦ ਕਿਸੇ ਛੋਟੇ ਨੂੰ, ਛੋਟੇ ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਛੋਟੇ ਚਰਚ ਨੂੰ, ਤਾਂ ਉਹ ਵੱਡੇ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। "ਟਸੀਂ ਪਹਿਲੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਨਾਲ ਜਾਂ ਸੱਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ," ਜਾਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁਝ ਹੋਰ, ਉਹਨਾਂ ਵੱਲ ਵੇਖੋ।

139 ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਝੋੜੀ ਹਵਾ ਕੱਢੇ, ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਸੱਚਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਵਾਲਾ ਲਿਬਾਸ ਪਹਿਨਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਪਾ ਕੇ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, "ਭਾਈ ਜੀ।" ਠੀਕ ਹੈ। ਸੱਚੀ, ਪੁਰਾਣੇ ਢੰਗ ਦੀ ਮੁਕਤੀ, ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਖੁਦਾਵੰਦ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਜੀ ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ, ਰੋਸ਼ਮ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਬਣਾਵੇਗੀ ਕਿ ਉਹ ਸੂਤੀ ਕੱਪੜੇ ਦੁਆਲੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਪਾਵੇ ਅਤੇ ਕਹੇ, "ਭੈਣ ਜੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹਾਂ।" ਪੱਕਾ ਇਹ ਕਰੇਗਾ।

140 ਪਰ ਅਸੀਂ ਉਤਰਾਅ, ਚੜਾਅ ਦੇ ਬਹਾਵ ਵਿੱਚ, ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਜਾਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਮੈਥੋਡਿਸਟਾਂ ਅਤੇ ਬੈਪਟਿਸਟਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਡੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਜਮਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਸੇ ਲਈ ਹੀ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅੱਜ ਰਾਤ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਸਥਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਾਈਆਂ ਜਾਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੇ ਜੋ ਤੌਰ ਤੇ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਪਰਾਈਆਂ ਜਾਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਨਿੱਕਲੇ ਹੋਏ ਲੋਕ ਸਨ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

141 ਹੁਣ, ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸੱਭ ਠੀਕ ਹੈ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਕਹੋ, "ਮੈਂ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟਲ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟਲ ਸੰਸਥਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹਾਂ।" ਤੁਸੀਂ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟਲ ਹੋ ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟਲ ਤਜਰਬਾ ਹਾਸਲ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕੈਥੋਲਿਕ ਚਰਚ ਦੇ ਹੋਵੋ, ਤੁਸੀਂ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟਲ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਪੈਂਤੀਕੁਸਤ ਨੂੰ ਜੱਥੇਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਪੈਂਤੀਕੁਸਤ ਇੱਕ ਤਜਰਬਾ ਹੈ, ਸੰਸਥਾ ਨਹੀਂ। ਅਤੇ ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ।

142 ਪਰ ਅਸੀਂ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟਲਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡਾ ਨਾਮ ਪੈਂਤੀਕੁਸਤ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਕੇ ਸੰਸਾਰਕ ਜੀਵਨ ਜੀ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜੇ ਚਾਹੀਏ ਅਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਨਿਮਰੋਦ ਦੇ ਬੁਰਜ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹ ਰਹੇ ਲੱਗਦੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਧੂੜ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਆਦਮ ਦੇ ਫੰਗੂੜੀ ਦੇ ਪੱਤਿਆਂ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਸਨ, ਉਹ ਪਿਛੇ ਮੁੜੇਗੀ। ਫਰਾਂਸ ਦੀ ਸੀਜ਼ਫਾਇਰ ਲਾਇਨ ਅਤੇ ਅਤੇ ਜਰਮਨ ਦੀ ਮੈਗੀਨਾਇਟ ਲਾਈਨ ਵਾਂਗ ਉਹ ਤਬਾਹ ਹੋਵੇਗੀ।

143 ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਬੁਰਜ ਖੜ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕੋਈ ਹੋਰ ਖੜ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। "ਪ੍ਰੰਤੂ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਨਾਮ ਇੱਕ ਪੱਕਾ ਬੁਰਜ ਹੈ, ਧਰਮੀ ਭੱਜ ਕੇ ਉਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਤੇ ਬਚਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।" ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਭੱਜ ਕੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਨਾਮ ਕਬੂਲ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਨਾਮ, ਬਸ ਸਿਰਫ ਨਾਮ ਹੀ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਪ੍ਰੰਤੂ ਨਾਮ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਹੋ, ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਵਾਂਗਰ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਅਮੀਨ। ਉਹ ਅਦਭੁਤ ਹੈ। ਜੀਹਾਂ।

144 ਚਰਚ ਨੇ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਆਤਮਿਕ ਜਨਾਹਕਾਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਔਰਤ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਆਪਣਾ ਪਿਆਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਔਰਤ ਵਸਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹਦਾ ਪਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਦ ਕਲੀਸਿਯਾ ਆਪਣੀ ਸੰਗਤੀ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਣਖੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਹੀ ਉਸਨੇ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦੇਵੇਗਾ।

145 ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੁਲਹਨ ਲੈਣ ਲਈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਝੁਰੜੀ

ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਮੀਨ। ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਲਹੂ ਨਾਲ ਧੋਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਾਂ, ਵਿਆਹ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।

146 ਹੁਣ, ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਚਲੇ ਜਾਣ ਦੁਆਰਾ, ਇਕਰਾਰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜੀਉਣ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੇ ਆਤਮਿਕ ਜਨਾਹਕਾਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਅੱਜ ਕਲੀਸਿਯਾ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਤਰ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਸਤਰ ਨੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਤੋਂ ਨਾਂਹ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

147 ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸਤਰ ਦੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ, ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਰਦਕਈ ... ਉਸਦੇ ਚਾਚੇ ਦੀ ਲੜਕੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਹ ਮਾਦਾ ਫਾਰਸ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੌਰਾਨ ਉੱਥੇ ਸੀ। ਇਹ ਉੱਥੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਨਮੂਨਾ ਹੈ। ਮਾਦਾ ਫਾਰਸ ਦਾ ਰਾਜਾ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮਹਾਨ ਰਾਜਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸੱਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਰਾਜਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਭੋਜ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਆ ਕੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਬੈਠੇ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਅਥਵਾ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ? ਉਹ ਇੰਨਾ ਅਪਮਾਨਿਤ ਹੋਇਆ, ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰੇ, ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਨਾਂਹ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

148 ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅੱਜ ਇਹ ਸਾਰਾ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਾਂਗ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਰਗੀ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬੈਠੀਏ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਸ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਸ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਪੈਂਟੀਕਾਸਟਲ ਲੋਕ, ਉਹ ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਸ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਸਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਤੋਂ ਸ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਾਂ।

149 ਸੋ ਰਾਣੀ ਨਹੀਂ ਅਈ। ਉਸਨੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਨਾਂਹ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਇਸਨੇ ਉਸਨੂੰ (ਰਾਜੇ ਨੂੰ) ਅਪਮਾਨਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਲਾਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਸੱਭ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ।

150 ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਹਾਂ ਕਿ, ਜੇ ਯਿਸੂ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਵੀ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਲਾਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਕੰਮ ਲਈ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀ ਸੰਗਤ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟਲ ਦੀ ਲਹਿਰ ਲਈ ਸੱਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਗਰੁੱਪਾਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਕੱਸ ਕੇ ਜੱਥੇਬੰਦ ਹੋਏ ਹੋਏ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੂਸਰੇ ਲਈ ਝੁਕਣਾ ਨਹੀਂ ਚਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇੰਨੇ ਜਿਆਦਾ ਦੁਨਿਆਵੀ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋ ਗਏ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪੈਂਟੀਕੁਸਤ ਦੇ ਨਾਮ ਤੋਂ ਸ਼ਰਮਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਹਨ। ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਕਿ, "ਚੰਗਾ, ਮੇਰਾ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਹਾਂ, ਪਰ ..." ਮੈਂ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟਲ ਤਜਰਬਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਮੀਨ। ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਅਪਨਾਇਆ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਕਹਿਣਾ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਵੱਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਾਂ।

151 ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ, ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਸਲਾਹੂਆਂ ਕੋਲੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੀ

ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਇਹ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੱਲਦਾ ਰਿਹਾ, ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਪਹਿਲੀ ਔਰਤ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਅਪਨਾ ਲੈਣਗੀਆਂ।"

152 ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅੱਜ ਰਾਤ ਇਹ ਹੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਔਰਤਾਂ ਵੱਲ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚੇਟ ਨਹੀਂ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਮੈਂ ਚੇਟ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਅਹ-ਹਹ। ਠੀਕ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਵਾਟਰ ਹੈਡ ਹੋਅਰ ਕਟਿੰਗ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ, ਪਹਿਲੀ ਔਰਤ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਵਾਂਗ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖੀ।

153 ਇੱਕ ਦਿਨ ਇੱਕ ਤੀਵੀਂ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਆਈ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਔਰਤ ਦਾ ਸਿਰ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਹਰਾ ਰੰਗ ਲਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਭੱਦੇ ਆਕਰਸ਼ਣ ਵਾਲੇ ਪਿੱਛੇ ਚਲਾ ਜਾਹ। ਮੈਂ ਠੀਕ ਬਣਿਆ ਰਹਾਂਗਾ।" ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਭਿਆਨਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਸੀ। ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਰਾ ਦਿੰਦਾ। ਇਹ ਕੀ ਹੈ? ਇਹ ਪ੍ਰਥਮ ਇਸਤਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਇਸਤਰੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਉਦਾਹਰਨ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

154 ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਲੈਣ ਦਿਓ। ਮੈਂ ਇਹ ਮਜ਼ਾਕ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖ ਸਕੋ। ਬਿਲਕੁੱਲ ਇਹ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਾਣੇ ਮਸੀਹੀ, ਇਹਨਾਂ ਛੋਟਿਆਂ ਲਈ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਬਿਲਕੁੱਲ ਠੀਕ। ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਬਣੋ। ਤੁਸੀਂ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟਲ ਜਿਹੜੇ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਪਾਇਆ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਥੋਡਿਸਟਾਂ, ਅਤੇ ਬੈਪਟਿਸਟਾਂ, ਪ੍ਰੈਸਬਾਈਟੀਰੀਅਨਾਂ, ਲਈ ਉਦਾਹਰਨ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀ ਔਰਤ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਵਾਂਗ ਬਣੋ। ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸਨੂੰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਉਸਦੇ ਤਰੀਕੇ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਹ ਢੰਗ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਅਸਤਰ...

155 ਇਹ ਰਾਣੀ, ਉਸਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ। ਉਹ ਨਹੀਂ ਆਈ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਕੀਤਾ। ਆਖਿਆ, "ਜੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਇਸਤਰੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਦਾਹਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਇਸਤਰੀਆਂ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਕਰਨਗੀਆਂ। ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਆਪਣੀ ਤੀਵੀਂ ਨੂੰ ਸੱਦਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਹੇਗੀ, "ਜਾ ਕੇ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਛਾਲ ਮਾਰ।" ਵੇਖਿਆ? ਸੁੰਡਿਆ, ਉਸਨੇ ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ, ਕਿ ਉਸਨੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ? ਹੁਣ, ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਕਰਕੇ, ਫਿਰ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਉਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਅਕਲ ਸੀ, ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੰਮ ਜੇ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦੇਹ। ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੋਕਾ ਫਿਰਵਾ, ਅਤੇ ਜਿੰਨੀਆਂ ਵੀ ਕੁਆਰੀਆਂ ਹਨ, ਜਵਾਨ ਕੁਆਰੀਆਂ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਲਵਾ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਪਤਨੀ ਚੁਣ ਲੈ।"

156 ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਚੰਗੀ ਲੱਗੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਘੱਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮਹਿਲ ਦੀਆਂ ਦਾਸੀਆਂ, ਆਦਿ ਨੂੰ ਘੱਲਿਆ, ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਬਾਹਰ ਜਾ ਕੇ ਸਾਰੀਆਂ ਕੁਆਰੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆ ਜਾ ਸੱਕਦਾ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਕੁਆਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਸਨ ਰਾਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲਿਆ ਜਿਹੜੇ ਉਸਦੇ ਅਧੀਨ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਸੱਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਸਨ।

157 ਅਤੇ ਜਦ ਉਸਨੇ ਸੱਦ ਲਿਆ, ਇਹ ਛੋਟੀ ਯਹੂਦੀ ਲੜਕੀ ਵੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ, ਪਰਾਈਆਂ ਜਾਤੀਆਂ ਵਾਂਗ ਬਹਿਸ਼ਕਾਰ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਸਮਝੋ, ਉਹ ਧੱਕ ਕੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਮਾਂ ਬਾਪ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਤੇ ਮਾਰਦਕਈ, ਉਸਦਾ ਚਾਚਾ ਉਸਨੂੰ ਪਾਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਯੋਗ ਠਹਿਰਨ ਲਈ ਜਾਣਾ ਪੈਣਾ ਸੀ।

158 ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਲੜਕੀਆਂ ਨੂੰ ਕਈ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਣ ਲਈ ਲੈਣਾ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਅਤਰ ਲਗਾਉਣੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਕਰਨੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਰਾਜੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾ ਸਕਣ।

159 ਹੁਣ, ਇਹ ਬਿਲਕੁੱਲ ਇਸੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਸਾਰ ਕਲੀਸਿਯਾ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਇਸਦੀ ਸਜਾਵਟ ਕਰਨੀ, ਦੁਨਿਆਵੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਨਾ, ਹੋਰ ਮੈਂਬਰ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਨਾ, ਆਪਣੀ ਸੰਗਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਲੈ ਲੈਣਾ। ਮੇਰੇ ਖੁਦਾ! ਇਹ ਇੱਕ ਘਿਰਣਾਯੋਗ ਗੱਲ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਦੂਸਰੀ ਨੂੰ ਪਛਾੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਮੈਂਬਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਲੈ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਲੈ ਸੱਕਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਨਵਾਂ ਜਨਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦੇ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ। ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਇੱਥੇ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਉੱਥੇ ਉੱਪਰ, ਲੇਲੇ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਲਹੂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

160 ਸਾਰੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨੇ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸੁਹਣੀਆਂ ਵਿਖਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ, ਔਹ, ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਰਗੀਆਂ ਲਗਣਾ ਚਾਹ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ਸ਼ਾਇਦ ਪਹਿਲੀ ਇਸਤਰੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਾਂਗ। ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਰਾਜੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ।

161 ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅੱਜ ਇਹ ਹੀ ਹਾਲ ਸਾਡੇ ਸੱਭ ਚਰਚਾਂ ਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਨਿਆਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਦੁਨਿਆਵੀ ਮਨੋਰੰਜਨ ਅਤੇ ਦੁਨਿਆਵੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅੰਦਰ ਹਨ, ਉਹ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਦੁਨਿਆਵੀ ਹਨ, ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਰੱਖ ਰਹੇ ਹਨ, ਸੋਚ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਮਹਾਰਾਜ ਨੂੰ ਮਿਲ ਸੱਕਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਨਫਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਰਗੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ।

162 ਸਾਡੇ ਕਈ ਚਰਚ, ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਹੱਦਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਡੀਕਨਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਈਆਂ ਨੂੰ, ਚਰਚ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਪਾਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਚਾਰ ਜਾਂ ਪੰਜ ਵਾਰ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ - ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈ ਉਹ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਸਿਰਗਰਟਾਂ ਪੀਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, "ਉਹ ਇਸ ਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾ ਲੈਣਗੇ। ਉਹ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।" ਅੱਜ ਰਾਤ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਤੋਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਰਾਤ ਉਸਨੂੰ ਪੁਲਪਿਟ ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਪਰਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਪਰਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ, ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਅਸੀਂ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਾਂ...

163 ਮੈਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵਿੱਚ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਪਰਾਈਆਂ ਭਾਖਿਆਂ ਬੋਲਣ ਵਿੱਚ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਉੱਤੇ ਜ਼ਰੂਰਤ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਧਿਆਨ ਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਪਰਾਈ ਭਾਖਿਆ ਬੋਲ ਸੱਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਪਰਾਈ ਭਾਖਿਆ ਬੋਲ ਸੱਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਜਾਂ ਔਰਤ ਦਾ ਜੀਵਨ ਉਸ ਪਰਾਈ ਭਾਖਿਆ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾ ਰਿਹਾ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਬੋਲ ਰਹੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਹ ਗਲਤ ਪਰਾਈ ਭਾਖਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਵਰਗੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬਣਾਵੇਗਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਦੀ ਭਰਪੂਰੀ ਤੱਕ ਲੈ ਕੇ ਆਵੇਗਾ।

164 ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਲਓ ਜਿਹੜਾ ਪਰਾਈ ਭਾਖਿਆ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਅੰਦਰ ਇੰਨਾ ਗੁੱਸਾ ਹੈ ਕਿ ਲੜਨ ਵਾਲੀਆਂ ਮੱਖੀਆਂ ਵਾਂਗ, ਅਤੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਈ ਹੋਰ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿਵੇਂ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ? ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਹੈ। ਜੀ ਨਹੀਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ।

165 ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ, ਨਰਮਾਈ, ਅਨੰਦ, ਸ਼ਾਂਤੀ, ਧੀਰਜ, ਭਲਿਆਈ, ਹਲੀਮੀ, ਸੰਜਮ, ਨਿਹਚਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ, ਇਹ ਆਤਮਾ ਦੇ ਫਲ ਹਨ, ਜਿਹੜੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਜੀਵਤ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਮਿਠਾਸ, ਅਤੇ ਹਲੀਮੀ, ਦੀਨਤਾ, ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਲਈ ਪਿਆਰ, ਧੀਰਜ।

166 ਜੇ ਭਾਈ ਗਲਤ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਬੱਸ ਕੁੱਟਣ ਨਾ ਲੱਗ ਜਾਓ, ਜਾਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਨਾ ਕਰੋ। ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾਓ ਅਤੇ ਵੇਖੋ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਲਿਆ ਸਕੋ। ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰੇ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਨਾ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਰੋ, ਕੋਈ ਹੋਰ ਇਹ ਕਰੋ। ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਇਹ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਡੀਕਨ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਕੋਈ ਇਸ ਮਸੀਹ ਦੀ ਦੇਹ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ ... ਅਤੇ ਜੇ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਮਸੀਹ ਦਾ ਆਤਮਾ ਹੈ ਤਾਂ ... ਉਸਨੇ ਮਹਾਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਸਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਨਿਤੀਨੀਵਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਇੱਕ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਗਏ। ਸਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਇਹ ਹੀ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਅਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, "ਔਹ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦਿਓ।" ਸਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਹਲੀਮ, ਮਾਫ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਧੀਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਫਲ ਹੈ।

167 ਹੁਣ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ, ਅਸਤਰ, ਜਦ ਉਸਨੇ ... ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਕਿਸੇ ਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਰਾਜੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਹੇ ਮੇਰੇ! ਉਸਨੇ ਇਹਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੀ ਬਾਹਰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਅਮੀਨ।

168 ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅੱਜ ਅਜਿਹੇ ਚਰਚ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਂਗ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਹਾਂ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਹ ਛੋਟਾ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ। ਪਰ ਜਦ ਉਹ ਵੱਡਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਫਿਰ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਏ।" ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ।

169 ਜਦ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਥੇ ਹੇਠਾਂ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਥਾਂ ਟੀਨ ਦਾ ਡੱਬਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਖੰਜਰੀ ਵਾਂਗ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਵਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਪੁਰਾਣੀ ਗਿਟਾਰ ਝੰਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੰਗਤੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ, ਤੁਸੀਂ ਹਲੀਮ ਸਾਓ। ਪਰ ਜਦ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਤੀਹ ਜਾਂ ਚਾਲੀ ਲੱਖ ਡਾਲਰ ਦੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੋਣ, ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਇੰਨੇ ਘਮੰਡੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਬਾਰੇ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਰੰਗ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

170 ਮੈਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਕਿਸੇ ਜਗ੍ਹਾ, ਹੌਲੀਨੈਸ ਵਾਲੇ ਭਾਈ ਕੋਲ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਕੁਝ ਲੋਕ ਸਨ ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਜੇ ਹਰ ਇੱਕ ਔਰਤ ਉੱਥੇ ਕਾਫੀ ਪੀਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਉਂਦੀ, ਉੱਥੇ ਹਰੇਕ ਔਰਤ ਦੇ ਵਾਲ ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਲਿਪਸਟਿਕ ਲਾਈ ਹੋਈ ਸੀ। ਹੁਣ, ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, "ਭਾਈ ਬ੍ਰਾਨਹਾਮ ਤੁਹਾਡਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿਣ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ।" ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਇਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ।

171 ਜਿਆਦਾ ਤਰ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟਲ ਔਰਤਾਂ ਉਹ ਕੱਪੜੇ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਘਿਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਇਹ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਉਸਦੇ ਵਿੱਚ ਉੱਥੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ। ਠੀਕ ਹੈ। ਔਹ, ਤੁਸੀਂ ਚੀਕਾਂ ਮਾਰ ਸੱਕਦੇ ਹੋ, ਪਰਾਈਆਂ ਭਾਖਿਆਂ ਬੋਲ ਸੱਕਦੇ ਹੋ, ਉੱਪਰ ਹੇਠਾਂ ਦੌੜ ਸੱਕਦੇ ਹੋ, ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਡਾਨਸ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਰਦੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੱਭ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਕੁਝ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਦ ਤੱਕ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋ, ਉਸਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦੇਣ ਲਈ ਉੱਥੇ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਰੱਬੀ ਜੀਵਨ ਜੀਣ ਲਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਮਸੀਹ ਦੀ ਲਾੜੀ ਹੈ।

172 ਅਸਤਰ ਲਾੜੀ ਬਣਨ ਵਾਲੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਰਾਜੇ ਕੋਲ ਅੰਦਰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਬਸ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਹ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਜਾਇਆ ਜਿਵੇਂ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟਲ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਆਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਹਲੀਮ ਦੀਨ ਆਤਮਾ ਨਾਲ। ਅਤੇ ਜਦ ਇਹ

ਸਾਰੀਆਂ ਆਕਰਸ਼ਕ, ਫਸਟ ਲੇਡੀਜ਼, ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਫੈਸ਼ਨ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਆਈਆਂ, ਰਾਜੇ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰਖੇਲਾਂ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਪਰ ਜਦ ਇਹ ਅਸਤਰ ਉਸਦੀ ਨਜ਼ਰ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ, ਅਤੇ ਜਦ ਉਸਨੇ ਉਸ ਮਿੱਠੇ, ਨਮਰ ਹਲੀਮ ਆਤਮਾ ਤੇ ਝਾਤੀ ਮਾਰੀ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਹੀ ਉਹ ਹੈ। ਜਾਉ ਜਾ ਕੇ ਮੁਕਟ ਲਿਆਓ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਰੱਖ ਦਿਓ। ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਹੈ।"

173 ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਸ਼ਿੰਗਾਰਨ ਦਿਓ, ਸਿਰਫ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਸ਼ਿੰਗਾਰਨ ਦਿਓ। ਪਵਿੱਤਰ, ਮਿੱਠੇ, ਤਦ ਤੁਸੀਂ ਲਾੜੀ ਬਣਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਰਹੇ ਹੋ। ਅਸਤਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤਾ।

174 ਇਸ ਬਾਹਰਲੇ ਦੀ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਪ੍ਰਵਾਹ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਔਹ, ਇਸ ਉੱਤੇ ਤਾਂ ਝੁਰੜੀਆਂ ਹਟਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਦਾਰਥ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ - ਹੈ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਲਈ।

175 ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਮੈਂ ਟੈਨੈਸੀ ਦੇ ਅਜਾਇਬ ਘਰ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਥਾਂ ਰਾਹੀਂ ਲੰਘਿਆ ਅਤੇ ਉੱਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਭਾਰ ਇੱਕ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਪੌਂਡ, ਪਰ ਰਸਾਇਣ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਕੀਮਤ ਚੁਰਾਸੀ ਸੈਂਟ। ਹੁਣ, ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਹੋ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਚੁਰਾਸੀ ਸੈਂਟ ਨਹੀਂ ਹੋ? ਅਤੇ ਕੁਝ ਇਸਤਰੀਆਂ, ਪੈਂਟੀਕਾਸਟਲ ਇਸਤਰੀਆਂ, ਪੰਜ ਸੌ ਡਾਲਰ ਦਾ ਫਰ ਵਾਲਾ ਕੋਟ ਪਾ ਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਤੁਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੇ ਮੀਂਹ ਪਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਡੁਬਾ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਕੈਮੀਕਲ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਚੁਰਾਸੀ ਸੈਂਟ ਦੇ ਵੀ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਇਹ ਮਜ਼ਾਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚਾਈ ਹੈ। ਚੁਰਾਸੀ ਸੈਂਟ, ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਮੁਰਗੀਆਂ ਦੇ ਖੁੱਢੇ ਵਿੱਚ ਸਫੈਦੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਕੈਲਸ਼ੀਅਮ ਆਦਿ। ਚੁਰਾਸੀ ਸੈਂਟ, ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਅੰਤ ਨੂੰ।

176 ਤੁਸੀਂ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਅਤੇ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ... ਇੱਕ ਸੂਪ ਦੀ ਕਟੋਰੀ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਮੱਕੜੀ ਹੋਵੇ, ਤੁਸੀਂ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ।

177 ਪ੍ਰੰਤੂ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨੱਕ ਦੇ ਹੇਠ ਉਸ ਗਾਂਦੇ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਅਤੇ ਤਾਸ਼ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਆਉਣ ਦਿਓਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿੱਗਲ ਜਾਓਗੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਗਾਂਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪੁਆਏਗਾ, ਇਹਨਾਂ ਔਰਤਾਂ ਤੋਂ ਟਾਈਟ ਕੱਪੜੇ ਪੁਆਏਗਾ, ਜਿਹੜੇ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਚਮੜੀ ਨਾਲ ਚਿੰਬੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਚਲੀਆ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਕੀ ਤੂੰ ਜਾਣਦੀ ਹੈਂ, ਮੈਂ ਇਹ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਗਲਤ ਸਮਝਦੇ ਹੋ।

178 ਸੁਣੋ। ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹੋ, ਨਿਆਂ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਵਿਭਚਾਰਨ ਗਿਣੀਆਂ ਜਾਓਗੀਆਂ। ਠੀਕ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਿਹੜਾ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਬੁਰੀ ਨਿਗਾਹ ਨਾਲ ਵੇਖਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਭਚਾਰ ਕਰ ਚੁੱਕਾ।" ਅਤੇ ਜਦ ਉਸ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਵਿਭਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਇਹ ਕੌਣ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ

ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਇਸਦਾ ਕਾਰਨ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ। ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਵਾਂਗ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਸੰਸਾਰਕ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੇ, ਕਿ ਆਦਮੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੇਖਣ।

179 ਮੈਂ ਇਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ, ਲੁਈਵਿਲੇ, ਕੰਨਟਕੀ ਦੀ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਚੰਗਾ। ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਬ੍ਰਾਨਹਾਮ ਇੱਧਰ ਸੁਣ। ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਹੁਣੇ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੀ ਹਾਂ।"

ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਜੀ ਹਾਂ, ਮੈਡਮ?"

ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਸਿਰਫ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਹੀ ਕੱਪੜੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।"

ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਸਿਲਾਈ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਮਾਨ ਵੇਚਦੇ ਹਨ।"

180 ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਰਾਬੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਫੈਸ਼ਨ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ।

181 ਤੁਸੀਂ ਤੰਬਾਕੂ ਨੋਸ਼ੀ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਰਨਾ ਚਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ, ਸੱਭ ਤੋਂ ਮੁਰਖਾਂ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਜੋ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੇਖੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਨਾਨੀ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਮੋਟਰ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਗਰਟਾਂ ਫੜ੍ਹੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਿਵੇਂ, ਇਹ ਨਿਰਾਚਰ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਪੰਜਵਾਂ ਸਤੰਭ ਲੇਖਕ ਦਾ ਅੰਦੋਲਨ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਦ ਡਾਕਟਰ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸਾਇੰਸ ਕਹਿ ਰਹੀ ਹੈ, ਇਹ ਕੈਂਸਰ ਅਤੇ ਸੱਭ ਕਾਸੇ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਸਾਰਾ ਸਮਾਂ ਸੇਵਨ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

182 ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਵੇਖੋ, ਜਿਸਨੂੰ ਮਸੀਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਨਾਰੇ ਤੇ ਰਲੇ ਮਿਲੇ ਨਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਥਾਵਾਂ ਤੇ, ਨਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੇ, ਉੱਥੇ ਲੋਟੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਦੋ ਲੜਕੀਆਂ ਮਿਲੀਆਂ। ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਉਹਨਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਧੁੱਪ (SUN) ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਕੇ ਸਨਾਨ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਪੁੱਤਰ (SON) ਦਾ ਸਨਾਨ ਕਰਨਗੀਆਂ, ਜੋ ਮੈਂ ਜੀਉਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਉਹ ਪੁੱਤਰ ਹੈ। ਸਮਝੋ? ਉਹ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਬ੍ਰਾਨਹਾਮ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਵੱਡੇ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਗਲਤ ਹੈ।

183 ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਖਦੇ ਹਾਂ, "ਔਹ, ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟਲ ਚਰਚ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹਾਂ।" ਔਹ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਰਮ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ! ਠੀਕ ਹੈ। ਪੈਂਟੀਕਾਸਟਲ ਚਰਚ ਨੂੰ, ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪਿੱਛੇ ਤੱਕ, ਤਹਿਖਾਨੇ, ਭੂਗ੍ਰਹਿ ਤੋਂ ਛੱਤ ਤੱਕ ਸਫਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਤਾਂ ਵੀ, ਇਸ ਸਾਰੇ ਦੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸੱਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ...

184 ਜਿਵੇਂ ਕ੍ਰਾਂਤੀਕਾਰੀ ਅਤੇ ਜਾਨ ਅੱਫ ਆਰਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਫਰਾਂਸ ਨੂੰ ਕ੍ਰਾਂਤੀਕਾਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀਕਾਰੀ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰ ਸਕਣ ਜਿਹਨਾਂ ਦਾ ਉਹ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।

185 ਅਤੇ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟਲ ਚਰਚ ਨੂੰ ਕ੍ਰਾਂਤੀਕਾਰੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਠੀਕ ਹੈ। ਯਕੀਨਨ ਲੋੜ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਜਿਹੜੀਆਂ ਗਲਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਹੜੀਆਂ ਠੀਕ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਨਾ, ਅਮੀਨ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਤਾਜ਼ਾ ਬਪਤਿਸਮਾ : " ਇੱਕ ਕਲੀਸਿਯਾ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ!"

186 ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਇਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ... ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ, "ਚੰਗਾ, ਹੁਣ, ਮੈਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਅਸੈਂਬਲੀਜ਼ ਨਾਲ। ਮੈਂ ਫੌਰਸਕੇਅਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਜਾਂ ਚਰਚ ਆਫ ਗਾਂਡ ਨਾਲ, ਜਾਂ ਜੀਸਸ ਨੇਮ ਨਾਲ", ਜਾਂ- ਜਾਂ ਬਾਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ। ਨਾਹ! ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ।

187 ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਰ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਸਾਫ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ, " ਉਹ ਪਰਾਈਆਂ ਜਾਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਲਈ, ਆਪਣੀ ਲਾੜੀ ਹੋਣ ਲਈ, ਪਰਾਈ ਜਾਤੀ ਵਿੱਚੋਂ।"

188 ਅਸਤਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਫ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹਿਰਦੇ ਨੂੰ ਸਾਫ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਹੀ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਸਾਫ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਹੀ ਹੈ ਜਿਹਦੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਨੂੰ ਜਰੂਰਤ ਹੈ : ਹਿਰਦਾ ਸਾਫ ਕਰਨ ਦੀ।

" ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਹਿਰਦਾ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਫ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਭਾਈ ਬ੍ਰਾਨਹਾਮ?"

189 "ਬਾਣੀ ਦੇ ਜਲ ਨਾਲ ਧੋਤੇ ਜਾਣ ਰਾਹੀਂ, ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਲਹੂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ।"

190 ਬਾਈਬਲ ਆਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਔਰਤ ਲਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਗਲਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਦਮੀ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਕਰ ਲੈਣ ਦੇਣਾ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਦੋਨੋਂ ਹੋ। ਉਹ ਆਦਮੀ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਨੰਗੀ ਜਾਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨ ਕੇ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਸ ਨੂੰ ਆਦਮੀ ਕਹਿਣ ਲਈ ਜਰਾ ਜਿੰਨਾ ਵੀ ਆਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਕਠਪੁਤਲੀ ਹੈ। ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਕਲੰਕ ਲਾਵਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤ ਰਹੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਰਮ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਦਮੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

191 ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸਟਰ ਆਪਣੇ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਲਵੇਗਾ, ਬਜਾਇ ਇਸਦੇ ਕਿ ਉਹ ਮੰਚ ਉੱਤੇ ਧਮਾਕਾ ਕਰਕੇ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਸਾਰੀ ਕਾਲਖ ਬਾਹਰ ਕੱਢੇ। ਉਹ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਜਿਸਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਖੁਸ਼ਬਖ਼ਰੀ ਦੇ ਆਦਮੀ, ਰਬੜ ਦੇ ਦਸਤਾਨਿਆਂ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਵਚਨ ਨਾਲ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਾਮਰਥ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਵਾਲੇ। ਬਾਈਬਲ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਗਲਤ ਹਨ। ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਰਨਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਗਲਤ ਹੈ। ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਥਾਂ, ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੀਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਕਲੀਸਿਯਾ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਹੋਣ ਦੀ, ਸਾਫ ਹੋਣ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਹੈ।

192 ਅਸਤਰ ਨੇ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਰ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤਾ, ਹਲੀਮ ਅਤੇ ਨਮਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਚੱਲੀ, ਇੱਕ ਕਲੀਸਿਯਾ ਜਿਹੜੀ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਲਾੜੀ ਬਣਨ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ, ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਅਸਤਰ ਨੇ ਦੁਨੀਆਵੀ ਗਹਿਣੇ ਪਹਿਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਰਾਜੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾਣ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਲਿਆ।

193 ਅਤੇ ਅੱਜ ਔਰਤ, ਉਹ ਕਲੀਸਿਯਾ ਜਿਹੜੀ ਸੋਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅੰਦਰ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਵੱਧ ਗਿਣਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਸੱਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਜੱਥੇਬੰਦੀ ਸੱਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਹੈ, ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਸੱਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਚਰਚ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ, ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਲੱਖਾਂ ਮੀਲ ਦੂਰ ਖੁੰਝ ਜਾਓਗੇ।

194 ਇਹ ਮਿੱਠੀ, ਪਵਿੱਤਰ, ਭਲੀ ਵਚਨ ਦੀ ਆਤਮਾ ਹੈ, "ਬਾਣੀ ਦੇ ਜਲ ਨਾਲ ਧੋਤੀ ਹੋਈ," ਅਤੇ ਵਚਨ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ। ਇਹ ਨਲ੍ਹਾਏ ਅਥਵਾ ਧੋਤੇ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਆਮੀਨ। ਕਲੀਸਿਯਾ ਨੂੰ ਧੋਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਸੰਪੂਰਣ ਵਚਨ ਨਾਲ ਧੋਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਹੈ। ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ। ਬਸ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਧੋਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਪੂਰੇ ਵਚਨ ਨਾਲ ਧੋਤੇ ਜਾਣ ਦੀ, ਸਾਫ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, "ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਸਰਿਸ਼ਟ ਬਣਨਾ।"

195 ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਲਾੜੀ ਗੰਦੀ ਲਾੜੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਲਈ ਗੰਦੀ ਲਾੜੀ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗਾ।

196 ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਔਰਤ ਸ਼ਾਦੀ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਬਾਹਰੋਂ ਸੂਰਾਂ ਦੇ ਵਾੜੇ ਵਿੱਚੋਂ ਆਈ ਹੋਵੇ, ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮਾਣ ਮਰਿਆਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨਾਲ ਸ਼ਾਦੀ ਨਹੀਂ ਕਰਾਏਗਾ।

197 ਅਤੇ ਜਦ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਸ਼ਾਦੀ ਲਈ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਚਿਪਕਾਏ ਹੋਏ, ਸੋਚਦੀ ਹੈ ਉਹ ਲਾੜੀ ਬਣਨ ਲਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਮਸੀਹ ਦੀ ਲਾੜੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਨਹੀਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ।

ਮੈਨੂੰ ਜਲਦੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

198 ਨਾ ਹੀ ਮਸੀਹ ਦੀ, ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਲੀਸਿਯਾ, ਉਹ ਕਲੀਸਿਯਾ ਅਪੂਰਣ (ਚਿੱਥੜੇ) ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਚਿੱਥੜੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੱਡੀ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਲਹੂ ਨਾਲ ਧੋਤੇ ਹੋਣ, ਲਹੂ ਨਾਲ ਖਰੀਦੇ ਹੋਏ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਹੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੱਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਚਰਚ, ਸੱਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਸੰਸਥਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ, ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਜਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮੁਕਤੀ ਦਾਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਲਹੂ ਨਾਲ ਸ਼ੁੱਧ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਪਾਕ, ਪਵਿੱਤਰ, ਬਿਨਾ ਝੁਰੜੀ ਜਾਂ ਦਾਗ ਦੇ ਹੋਣਾ ਹੈ।

199 ਅਸਤਰ ਵਾਂਗੂੰ, ਗੁਪਤ ਮਨੁੱਖ ਹਿਰਦੇ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਛੁਪਿਆ ਹੋਇਆ ਆਦਮੀ, ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਹਲੀਮੀ ਅਤੇ ਨਰਮਾਈ, ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਜਾਂ ਸ਼ੌਕਤ ਨਹੀਂ।

200 ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਸੰਸਾਰ ਚਮਕਦਾ ਹੈ, ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਭਖਦੀ ਹੈ। ਔਹ, ਇਹ ਲੱਖਾਂ ਹੀ ਮੀਲ ਦੂਰ ਹੈ, ਹਾਲੀਵੁੱਡ ਚਮਕਦਾ ਹੈ, ਜੀਵਤ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਸੁੰਦਰਤਾ, ਹਲੀਮੀ, ਮਿਠਾਸ, ਭਲਿਆਈ ਨਾਲ ਭਖਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ।

201 ਅਸਤਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧੁਨਿਕ ਕੱਪੜਿਆਂ ਨਾਲ ਸ਼ਿੰਗਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਰਾਜੇ ਦੀ ਪਤਨੀ ਵਾਂਗ ਲੱਗਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

202 ਅਤੇ ਕੀ ਅਸੀਂ, ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਵਾਂਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਕੀ ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਪੁਰਖ ਦੀ ਪਤਨੀ ਵਾਂਗ ਲੱਗੇਗਾ? ਅਸੀਂ, ਜੀਵਤ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ਿੰਗਾਰੀਏ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਵਿੱਤਰ ਪੁਰਖ ਦੀ ਪਤਨੀ ਵਾਂਗ ਲੱਗੀਏ? ਕੀ ਇਹ ਸੁਭਾਵਕ ਲੱਗਦਾ ਹੈ?

203 ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਵੇਖੋ, ਜਿਸਨੂੰ ਕਿ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਆਦਮੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਇੱਥੇ ਪਹਿਲੀ ਇਸਤਰੀ ਵਾਂਗ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਾਲ ਕਿਸੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਵਾਲ ਸੰਵਾਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਹੋਣ, ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਲਾਲ ਅਤੇ ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਹਰੇ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਇੰਝ ਲੱਗਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ ਤੇ ਰੰਗ ਦੇ ਬੁਰਸ਼ ਦੀ ਟੱਕਰ ਲੱਗ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਕਈ ਵਸਤਾਂ ਹੋਣ, ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤੰਗ ਚਮੜੀ ਨਾਲ ਚਿਪਕੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉੱਚੀ ਅੱਡੀ ਵਾਲੀਆਂ ਜੁੱਤੀਆਂ ਪਾ ਕੇ, ਵਲੋਟੇ ਖਾਂਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਖਾਵਾ ਕਰਦੀ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਆਵੇ, ਅਤੇ ਕਹੇ, "ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਆਦਮੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਹੈ?" ਮੈਂ ਮਜ਼ਾਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਬਸ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

204 ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟਲ ਅੰਦੋਲਨ 'ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਟੈਂਟ ਲਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਪਾਸਟਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਆਖਣ ਲੱਗਾ, "ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਪਿਆਨੋ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ।"

ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਭਾਈ ਜੀ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਗੱਲ ਹੈ।"

"ਉਸਦੇ ਪਿਆਨੋ ਵਜਾਉਣ ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੈ?"

ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ। ਯਕੀਨਨ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ।"

205 ਅਤੇ ਉਹ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕੋਲ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਭਾਈ ਬੈਕਸਟਰ, ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਬਿਲਕੁੱਲ ਠੀਕ ਹੈ।"

206 ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਭਾਈ ਬ੍ਰਾਨਹਾਮ, ਇੱਧਰ ਇੱਥੇ ਆਓ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਮਿਲੋ।" ਅਤੇ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਗਿਆ।

207 ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨਾ। ਸਮਝੋ? ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਥਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਸਮਝੋ?

208 ਅਤੇ ਉਸ ਔਰਤ ਨੇ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਹੱਥਾਂ ਅਤੇ ਨਹੁੰਆਂ ਨੂੰ ਪਾਲਿਸ਼ ਲਗਾਈ ਹੋਈ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਸੱਭ ਵਸਤਾਂ, ਲਗਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਸੂਟ ਜੋ ਇੰਨਾ ਹੇਠਾਂ ਤੱਕ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵੀ ਹੇਠਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਤੇ ਮੈਂ - ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ। ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀਆਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਲਟਕਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਸੀ।

209 ਅਤੇ ਮੈਂ ਲਾਗੋ ਵੇਖਿਆ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ, "ਔਹ, ਮੈਂ! ਮੈਂ ਇੱਕ ਬੈਪਟਿਸਟ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬੇਹਤਰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਫਿਰ ਦੁਬਾਰਾ ਵੇਖਿਆ। ਮੈਂ ਕਿਹਾ ..."

210 ਹੁਣ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਮਜ਼ਾਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਭਾਈ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਪੈਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸਨੇ ਉਸਦੀ ਮੱਦਦ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਹ ਭੇਦਭਾਵ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਜੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਖੰਡੀ ਸੀ, ਵੇਖੋ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਮਿਸਟਰ, ਕੀ ਤੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੇਰੀ ਪਤਨੀ ਇੱਕ ਸੰਤ ਹੈ?"

ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਔਹ, ਹਾਂ।"

211 ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਹੰਟ ਲੱਗਦੀ ਹੈ।" ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ- ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੇਵਕ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ। ਉਹ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਆਦਮੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਵਰਗੀ ਵਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ।"

212 ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜੀਵਤ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਕਲੀਸਿਯਾ, ਆਪਣੇ ਫੈਸ਼ਨਾਂ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋਣ, ਚਾਹ ਪਾਰਟੀਆਂ ਅਤੇ ਬੰਕੋ ਪਾਰਟੀਆਂ, ਅਤੇ ਤਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਖੇਡਾਂ, ਅਤੇ ਨਾਚ ਰੰਗਾਂ, ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ, ਪਵਿੱਤਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਦੁਲਹਨ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਜਦ ਉਹ ਸਿਗਰਟ ਪੀਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਡਾਂਸ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ, ਅਤੇ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦੇ ਸੂਪ, ਅਤੇ ਕਾਕਟੇਲ ਡਰਿੰਕਿੰਗ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੀ ਹੋਰ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਲਾੜੀ ਹਨ? ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਪੁਰਖ ਦੀ ਪਤਨੀ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਜੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ। ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚੁਣੇਗਾ। ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਔਰਤ ਚੁਣੇਗਾ ਜੋ ਸਹੀ ਹੈ, ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੱਗੇ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕਰ ਸਕੇ। ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸੱਟ ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

213 ਮੇਰੀ ਬੁੱਢੀ ਦੱਖਣ ਦੀ ਮਾਂ ਮਰ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਜਦ ਮੈਂ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਲੜਕਾ ਸੀ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੁੰਦਾ ਸੀ... ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਵੀ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਖਾਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕਾਲੇ ਮਟਰ ਅਤੇ ਮੱਕੀ ਦੀ ਰੋਟੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸੋ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ...ਸਾਰਾ ਸਾਲ ਭਰ ਉਸ ਕੋਲ ਗਰੀਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਬਰਤਨ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਮੀਟ ਦੀ ਖੱਲ੍ਹ ਰੱਖਦੇ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਉੱਥੋਂ ਲੈਂਦੇ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਝਟਕਈ ਮੀਟ ਕੱਟਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਖੱਲ੍ਹ ਸਾਨੂੰ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਗਰੀਸ ਲੈਣ ਲਈ, ਇਸਨੂੰ ਪਿਘਲਾ ਲੈਂਦੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਭਰ ਲੈਂਦੇ ਸੀ।

214 ਹਰ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਮੰਮੀ ਕਹਿੰਦੀ ਸੀ ਸਾਨੂੰ ਕੈਸਟਰ ਦੇ ਤੇਲ ਦੀ ਦਵਾਈ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੈਂ- ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਖੜ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਲੈਣੀ ਪੈਂਦੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਕੋਲ ਆਉਂਦਾ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਨੱਕ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੜ੍ਹ ਲੈਂਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ, "ਮੰਮੀ, ਮੈਂ- ਮੈਂ ਬਸ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।" ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ, "ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਬਿਮਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।"

ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ, "ਜੇ ਇਹ ਤੈਨੂੰ ਬਿਮਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੇਰਾ ਕੁਝ ਭਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ।"

215 ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਇਹ ਹੀ ਤਰੀਕਾ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਝੰਜੋੜਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰਦਾ ਨਹੀਂ, ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਿਕ ਭੋਜਨ ਪ੍ਰਯੋਗ ਵਿੰਦਿਆ ਠੀਕ ਕਰੇ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਬਿਮਾਰ ਕਰੇ, ਤਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪਰਖ ਬਾਈਬਲ ਨਾਲ ਕਰੋ, ਵੇਖੋ ਕਿ ਉਹ ਪੁਰਾਣਾ ਗੁੱਸਾ, ਸਵਾਰਥ, ਅਭਗਤੀ, ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਪਿਆਰ, ਟੈਲੀਵੀਜ਼ਨ ਅਤੇ ਰਾਤ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ, ਅਤੇ ਚਰਚ ਦਾ ਖਾਲੀਪਨ, ਅਤੇ ਚਰਚ ਦੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਖਾਲੀ ਰਹਿ ਜਾਣਾ ਹਾਲੇ ਵੀ ਹੈ। ਜਦ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਿਸੂ ਵਾਂਗ ਉੱਥੇ ਬਾਹਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਉਸਦਾ ਆਤਮਾ ਪਾਇਆ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਓ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲੈਣ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੀ ਲਾੜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ? ਔਹ, ਦੇਸਤੋ, ਕਿੰਨੀ ਦਯਾ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ!

216 ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। "ਉਸਦੀ ਲਾੜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।" ਔਹ! "ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।" ਉਸਨੇ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਅਸਤਰ ਚੁਣੀ ਗਈ ਸੀ, ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਰੱਦ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਜਿਹਨਾਂ ਨਵਾਂ ਜਨਮ ਪਾਇਆ ਹੈ, ਜਿਹਨਾਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਪਾਇਆ ਹੈ, ਉਸਦਿਨ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਮਹਿਮਾਂ ਦਾ ਤਾਜ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੇ ਰੱਦ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ।

217 ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਕੁਝ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮੈਂ- ਮੈਂ- ਮੈਂ ਇੱਕ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਚਾਰ ਦਾ, ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਲੱਗ ਭੱਗ ਸੱਤ ਵਾਰ ਮੈਂ ਸੰਸਾਰ, ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ। ਜਿਸਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਇੱਥੇ ਰੋਮ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ, ਰੋਮ ਕਲਾ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਸ਼ਹਿਰ ਹੈ। ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕਲਾ ਦਾ ਸਕੂਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਮਰੀਕਨ ਜਵਾਨ ਲੜਕੇ ਲੜਕੀਆਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਸਾਲ ਦੀ ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ ਕਰਨ, ਹਰ ਸਾਲ ਉੱਥੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਕਿ ਤਸਵੀਰਾਂ ਤੇ ਰੰਗ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਕੁਝ ਅਮਰੀਕਨ ਜਵਾਨਾਂ ਦਾ ਝੁੰਢ ਇੱਥੇ ਆਇਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਦ ਉਹ ਉੱਥੇ ਗਏ, ਉਹ ਜੰਗਲੀ ਸੂਰਾਂ ਵਰਗੇ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਜਦ ਉਹ ਉੱਥੇ ਸਨ, ਉਹ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦੇ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਰੋਮੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਬਾਹਰ ਜਾਂਦੇ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਂਦੇ, ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਲਾਹ ਦਿੰਦੇ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਲੜਕੇ ਅਤੇ ਲੜਕੀਆਂ ਦੋਨੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦੇ ਸਨ।

218 ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਸਕੂਲ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਅਮਰੀਕਨਾਂ ਦਾ ਝੁੰਢ ਆਇਆ। ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ, ਲੱਗਭੱਗ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਲੜਕੀ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਨਾ ਕਰ ਸਕੀ। ਉਹ ਅੰਦਰ ਹੀ ਰਹੀ। ਰਾਤ ਨੂੰ ਜਦ ਉਹ ਸਾਰੇ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਂਦੇ ਸਨ, ਉਹ ਪੜ੍ਹਦੀ ਸੀ। ਦਿਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਹ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਪੜ੍ਹਦੀ ਸੀ। ਚੰਗਾ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਹਾਸੇ ਦੀ ਪਾਤਰ ਬਣ

ਗਈ। ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੇ ਵਾਂਗ ਰੱਖਿਆ, ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੇ ਵਾਂਗ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਜਵਾਨ ਰੋਮਨ ਲੜਕੇ ਅਤੇ ਹਰ ਕੋਈ ਉਸਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਬਾਹਰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਸਨੇ ਇਹਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਨਹੀਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਬਕਾਂ ਨਾਲ ਠਹਿਰੀ ਰਹੀ, ਚਿਤਰ ਬਣਾਉਣੇ ਅਤੇ ਰੰਗ ਕਰਨਾ ਆਦਿ ਸਿੱਖਦੀ ਰਹੀ। ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀ ਰਹੀ।

219 ਅਖਿਰਕਾਰ, ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਇੱਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਨੇ ਉਸ ਤੇ ਨਿਗ੍ਹਾ ਰੱਖੀ ਕਿ ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਿੰਨ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਸ ਲੜਕੀ ਤੇ ਨਿਗ੍ਹਾ ਰੱਖੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਸ਼ਾਮ, ਉਹ ਜਵਾਨ ਲੜਕੀ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸਟੂਡੀਓ ਸੀ, ਕਿਵੇਂ, ਜਾਂ ਉੱਥੇ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸਕੂਲ ਸੀ, ਉਹ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਹਾੜ ਦੀ ਚੋਟੀ ਦੇ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੁੰਦਰ, ਸਾਫ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਉੱਥੇ ਉੱਪਰ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਾਲ ਹੇਠਾਂ ਲਟਕ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਪਾਸੇ ਵੇਖ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬ ਰਿਹਾ ਸੀ।

220 ਬਜ਼ੁਰਗ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਵਾੜੇ ਵਿੱਚ ਫਹੜੇ ਨਾਲ ਸਫਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦ ਕਿ ਉਹ ਸਫਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਲੜਕੀ ਤੇ ਨਿਗ੍ਹਾ ਰੱਖੀ। ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਸ ਕਹਿਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, "ਜਾਹ, ਜਾ ਕੇ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ।" ਸੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਫਹੜਾ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਤਿਰਛਾ ਟੋਪ ਉਤਾਰਿਆ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਜਵਾਨ ਲੜਕੀ ਸੀ। ਆਪਣਾ ਗਲਾ ਸਾਫ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਮੁੜੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮਿਸ, ਮੈਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨਾ।"

ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੀ ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ। ਯਕੀਨਨ।"

221 ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਰੋ ਰਹੀ ਸੀ। ਬਾਕੀ ਲੋਕ ਰਾਤ ਦੇ ਵੱਡੇ ਮੌਜ ਮੇਲੇ ਲਈ ਬਾਹਰ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਡਮ, ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਸਹੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮਝੇਂਗੀ, ਜੇ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।" ਕਿਹਾ, "ਤੂੰ ਹੁਣ, ਲੱਗਭੱਗ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇੱਥੇ ਹੈਂ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਧਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਝੁੰਢ ਜਿਹਦੇ ਨਾਲ ਤੂੰ ਆਈ ਹੈਂ, ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਬਾਹਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਹੀ, ਸ਼ਰਾਬ ਪੀ ਕੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਂਧਿਆਂ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਈ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਕਿਸੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ ਹੈਂ।" ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ-ਮੈਂ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ, ਤੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਪਾਰ ਵੇਖਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈਂ। ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਵਕਤ, ਤੂੰ ਚੱਲ ਕੇ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਹਰ ਸ਼ਾਮ ਇੱਥੇ ਖੜ੍ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖਦੀ ਹੈਂ।" ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ, ਇਸਦਾ ਕੀ ਕਾਰਨ ਹੈ?" ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਇੱਕ ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ-ਮੈਂ ਇਹ ਜਾਨਣ ਲਈ ਬੜਾ ਉਤਸੁਕ ਹਾਂ ਜੋ ਤੇਰੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਦਾ ਕੀ ਕਾਰਨ ਹੈ।"

222 ਉਹ ਬੋਲੀ, "ਹਾਂ ਜੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ।" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ, ਜਦ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਸ ਪਾਸੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੀ ਹਾਂ।" ਉਹ ਬੋਲੀ, "ਉਸ ਸੂਰਜ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਉਸ ਪਾਸੇ ਮੇਰਾ

ਘਰ ਹੈ।" ਅਤੇ ਉਹ ਕਹਿਣ ਲੱਗੀ, "ਉਸ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਾਜ ਹੈ। ਉਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਰ ਹੈ। ਉਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘਰ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੜਕਾ ਹੈ।" ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਵੀ ਇੱਕ ਕਲਾਕਾਰ ਹੈ। ਜਦ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਆਉਣ ਲਈ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਵਚਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸਾਡੀ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲ ਮੰਗਣੀ ਹੋਈ ਹੋਈ ਹੈ।"

223 ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੋਈ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਬਾਕੀ ਦੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ।" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸੱਚੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਰਹਿਣ ਦਾ ਮੈਂ ਵਾਇਦਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ।" ਅਤੇ ਉਹ ਬੋਲੀ, "ਮੈਂ ਉਸ ਦਿਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਹਾਂ, ਜਦ ਮੈਂ ਉਸ ਵੱਡੇ ਜਗਾਜ ਦੇ ਖੰਭਾਂ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਾਂਗੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰੋਂ ਪਾਰ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉੱਥੇ ਏਅਰ ਪੋਰਟ ਤੇ ਉਤਾਰੇਗਾ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲੇਗਾ। ਉਹ ਇੱਕ ਘਰ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਦੋਨੋਂ ਇਕੱਠੇ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਹਾਂਗੇ।"

224 ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਉਸ ਵਾਅਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੱਚੀ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸ ਲੜਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਆਪਣੇ ਉਸ ਵਾਅਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੱਚਾ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ।" ਬੋਲੀ, "ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਹੁਣ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ ਤੇ ਸੁਣਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਲਿਖਦੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ," ਕਿਹਾ, "ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਚਿੱਠੀ ਪੱਤਰ ਲਿਖਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਕਸਮਾਂ ਨੂੰ ਫੜੀ ਬੈਠੇ, ਉਸ ਦਿਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਦ ਅਸੀਂ ਮਿਲਾਂਗੇ।"

225 ਔਹ, ਇੱਕ ਸੱਚੇ ਮਸੀਹ ਲਈ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਵਧੀਆ ਰਹੇਗਾ, ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰ ਲੈਣਾ। ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਕਬੂਤਰ ਦੇ ਖੰਭਾਂ ਉੱਤੇ ਬੰਦਰਗਾਹ ਤੇ ਆਉਣ ਦੀ, ਤੁਸੀਂ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋ! ਉਹ ਲਾੜੀ ਲਈ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਲਈ ਜਿਹੜੀ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਜਾਂ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਨਾਲ ਮੂਰਖ ਨਹੀਂ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਲੇਲੇ ਦੇ ਲਹੂ ਵਿੱਚ ਧੋਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਵਾਇਦਾ ਸਿਰਫ ਉਸ ਨਾਲ ਹੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਪਿਆਰ ਉਸ ਲਈ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ। "ਲੇਲੇ ਦਾ ਵਿਆਹ ਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਲਾੜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।"

ਆਓ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚੀਏ ਜਦ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਿਰਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਪਲਾਂ ਲਈ ਝੁਕਾਉਂਦੇ ਹਾਂ।

226 ਕਿਸੇ ਦਿਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸੂਰਜ ਦੇ ਡੁੱਬਣ ਵੱਲ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਵੀ ਇਕੱਤੀ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਵਚਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮੇਰਾ ਸਾਰਾ ਪਿਆਰ ਉਸੇ ਲਈ ਹੈ। ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਫੜੀ ਰੱਖਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਮੈਂ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਹ ਉਸ ਦਿਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜਦ ਪੁਰਾਣਾ ਸਿਯੋਨ ਦਾ ਜਗਾਜ ਬੰਦਰਗਾਹ ਤੇ ਆਵੇਗਾ, ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਨੂੰ ਲਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਹਦੇ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਵਚਨ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

227 ਅੱਜ ਰਾਤ ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਇਹ ਵਾਇਦਾ ਨਹੀਂ

ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ਕਈ ਹੋਣ ਜਿਹਨਾਂ ਇਹ ਵਾਇਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਤੇੜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮਿੱਤਰੇ, ਜੇ ਅੱਜ ਰਾਤ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੋ, ਅੱਜ ਰਾਤ ਤੁਸੀਂ ਵਾਪਿਸ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ? ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਤੁਸੀਂ ਆਉਂਦੇ ਅਤੇ ਅੱਜ ਰਾਤ ਇਹ ਕਰਦੇ? ਕਹੋ, "ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

228 ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰ ਲਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਾਲੇ ਵੀ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ ਹੋਏ ਹੋ। ਯਿਸੂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲਾੜੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗਾ। ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗਾ ਜਿਹੜੀ ਵਿਭਚਾਰਨ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਸਾਰਾ ਪਿਆਰ ਸਿਰਫ ਉਸੇ ਲਈ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲੋਂ ਜਿਆਦਾ, ਇਸ ਜਹਾਨ ਦੇ ਫੈਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।

229 ਕੀ ਅੱਜ ਰਾਤ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਥੇ ਹੈ, ਜਦ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਿਰਾਂ ਨੂੰ ਝੁਕਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਕੀ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਉਠਾ ਕੇ ਕਹੋਗਾ, "ਭਾਈ ਬ੍ਰਾਨਹਾਮ ਮੇਰੇ ਲਈ ਦੁਆ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।" ਮੈਂ- ਮੈਂ ਲਾੜੀ ਦਾ ਭਾਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਮੈਂ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜਿਹੜੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਲਈ ਦੁਆ ਕਰੋ? ਮੇਰੀ ਭਾਰਤੀ ਭੈਣ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇ, ਮੇਰੀ ਭੈਣ। ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ, ਮੇਰੇ ਭਾਈ। ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਾਈ। ਕੋਈ ਹੋਰ? ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕੋ, ਕਹੋ, "ਮੇਰੇ ਲਈ ਦੁਆ ਕਰੋ, ਭਾਈ ਬ੍ਰਾਨਹਾਮ। ਮੈਂ- ਮੈਂ- ਮੈਂ- ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਮੈਂ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।"

230 ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਇਮਾਨਦਾਰ ਰਹੋ। ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਤੇ ਪਿੱਛੇ ਝਾਤੀ ਮਾਰੋ। ਅੱਗੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਵੇਖਣਾ ਪੈਣਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ, ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਰਹੇ ਹੋ। ਵੇਖੋ ਜੇ ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਹੈ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ... ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮਸੀਹੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਹਾਲੇ ਵੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ ਹੋਏ ਹੋ, ਭੈਣ, ਭਾਈ, ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਅੰਨ੍ਹੇ ਬਣ ਸੱਕਦੇ ਹੋ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਵੇਖ ਸੱਕਦੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਹੋ?

231 ਕਿਸੇ ਨੇ ਇੱਕ ਦਿਨ ਕਿਹਾ, ਬੋਲਿਆ, "ਭਾਈ ਬ੍ਰਾਨਹਾਮ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।" ਕਿਹਾ, "ਲੋਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਬੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।"

ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਨਬੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।"

232 ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ, "ਪਰ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕਿ ਲੰਮੇ ਵਾਲ ਰੱਖੋ, ਅਤੇ ਠੀਕ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੋ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਿਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ।"

233 ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬੀਜ ਗਣਿਤ ਅਥਵਾ ਐਲਜਬਰਾ ਕਿਵੇਂ ਸਿਖਾ ਸੱਕਦਾ ਹਾਂ ਜਦ ਕਿ ਹਾਲੇ ਉਹ ਓ-ਅ, ਬਾਲਵਾੜੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ? ਇੱਕ ਆਮ ਸਮਝ ਵੀ ਨਹੀਂ

ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਫ ਰੱਖਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ "ਮਸੀਹ ਦੀ ਲਾੜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ!" ਮੈਂ ਇਹ ਖਿਝਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਹ ਰੱਬੀ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

234 ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸ਼ਤੀ ਵਿੱਚ ਨਦੀ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਵੇਖਾਂ, ਅਤੇ ਵੇਖਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਡੁੱਬਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਇਹ ਕਿਸ਼ਤੀ ਉਸ ਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕੇਗੀ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਤੇ ਚਿਲਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ੋਰ ਮਚਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁੱਖ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਤੁਹਾਡਾ ਜੀਵਨ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ,

235 ਕੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਉਠਾਓ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੁਆ ਕਰੀਏ? ਤੁਸੀਂ ਜੇ ਪਿੱਛੇ ਬਾਹਰ ਹੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ, ਤੁਹਾਨੂੰ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਤੁਹਾਡਾ ਜੀਵਨ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਾਲੇ ਵੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਕਿੱਧਰੇ ਕੋਈ ਖਰਾਬੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੇ ਵੇਖੋ। ਉੱਥੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ, ਬਾਹਰ, ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਉੱਪਰ ਉਠਾਓ, ਕਹੋ, "ਮੇਰੇ ਲਈ ਦੁਆ ਕਰੋ, ਭਾਈ ਬ੍ਰਾਨਹਾਮ।" ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇ। ਖੁਦਾ ... ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ। ਭਲਿਆਈ ਵਿੱਚ ਇਮਾਨਦਾਰ ਰਹੋ, ਮੈਂ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

236 ਅੱਜ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟਲ ਚਰਚ ਨਾਲ ਇਹ ਹੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉਹ ਪੁਰਾਣੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅੱਗੇ ਆਉਣ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਉਹ ਸਾਹਸ ਨਹੀਂ, ਮੰਨ ਲਈਏ ਕਿ ਅਸੀਂ ਗਲਤ ਹਾਂ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਚਰਚ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਫੜੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਚਿੱਕੜ ਅਤੇ ਗੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਧਸ ਜਾਂਦਾ। ਇੰਝ ਨਾ ਕਰੋ।

237 ਤੁਹਾਡੀ ਆਪਣੀ ਜਿੰਦਗੀ ਸਾਬਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਸ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦੇ? "ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਮਾਫੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ : ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਛੁਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।" ਤੁਸੀਂ ਇਹਨੂੰ ਲੁਕਾ ਨਹੀਂ ਸੱਕਦੇ। ਖੁਦਾ ਇਸ ਸੱਭ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਅਤੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਜੀ ਰਹੇ ਹੋ, ਫਿਰ ਇਸਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਾਫ ਕਰ ਲੈਂਦੇ?

238 "ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।" ਮੇਰੇ ਗੁਨਾਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਜਾਣ ਦਿਓ। ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਗੁਨਾਹ ਮੈਨੂੰ ਹੁਣੇ ਦੱਸਣ ਦਿਓ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰ ਲੈਣ ਦਿਓ। ਇਹ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

239 ਕੁਝ ਛੇ ਜਾਂ ਅੱਠ ਹੱਥ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਅੱਜ ਰਾਤ ਇਸ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਯਕੀਨਨ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹੋਣਗੇ, ਇੱਥੇ ਸੌ ਜਾਂ ਦੋ ਸੌ ਲੋਕ ਹਨ, ਜਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਡੇਢ ਸੌ ਲੋਕ ਹਨ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇ, ਜਵਾਨ ਭਾਈ। ਹੁਣ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇ, ਲੋਡੀ।

ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇ, ਭੈਣ ਜੀ ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇ, ਪੁੱਤਰ। ਇਹ ਵਧੀਆ ਹੈ।

240 [ਟੇਪ ਉੱਤੇ ਖਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ- ਸੰਪਾ] ... ਕਾਸਟਲ ਔਰਤਾਂ, ਆਪਣੇ ਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕੱਟਦੀਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਅੱਜ ਉਹ ਕੱਟਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ? ਉਹ ਮੇਕ .. ਮੇਕ ਅੱਪ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਮਾਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਜੇ ਉਹ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟਲ ਸੀ। ਅੱਜ ਕੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ? ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਚਿੱਕੜ ਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾ ਲੇਟੇ ਹਨ। ਮਾਮਲਾ ਕੀ ਹੈ? ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਲਾੜੀ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਆਦਮੀਆਂ ਬਾਰੇ, ਤੁਸੀਂ ਜਿਹੜੇ ਬਾਹਰ ਹੋ, ਭਾਈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਰਮ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

241 ਸੁਰਗੀ ਪਿਤਾ ਜਦ ਮੈਂ ਦੁਆਲੇ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜਗਵੇਦੀ ਦੀ ਬੁਲਾਹਟ ਅੱਜ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾੜਨ, ਅਤੇ ਝਿੜਕਣ ਵਾਲੀ, ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਇਹ ਬਹੁਤ ਕਠੋਰ ਹੈ। ਪਰ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਲਹੂ ਲੁਹਾਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਇਹ ਛੋਟੀਆਂ ਕਿਸ਼ਤੀਆਂ ਟੁੱਟਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ। ਸੰਘਰਸ਼ ਅਤੇ ਮੌਤ ਪਹੁੰਚਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ, "ਅੱਹ, ਭਾਈ ਬ੍ਰਾਨਹਾਮ, ਜੇ ਮੈਂ ਕਿਤੇ ਇਸਨੂੰ ਫਿਰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ।" ਤਦ, ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਸਹੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ, ਪ੍ਰਭੂ!

242 ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਯਤਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਖੁਦਾ, ਹੋਣ ਦੇ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇ, ਕਿ ਮੈਂ ਬਸ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮੱਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਫਿਟਕਾਰ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮੇਂ, ਪੌਲੂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ! ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ, ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਮਾਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਕੁ ਸੱਟ ਮਾਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਗਲਤ ਹਨ।

243 ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਿਤਾ ਤੂੰ ਅੱਜ ਰਾਤ ਤੂੰ ਬਖਸ਼ ਦੇ, ਉਹ ਲੋਕ ਜਿਹੜੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਉਠਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਨਣ ਲਈ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਕਿ ਉਹ ਗਲਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। "ਢੂੰਡੇ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲੇਗਾ। ਖੜਕਾਓ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।" ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਨਾ ਖੜਕਾਓ, ਫਿਰ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਖੋਲ੍ਹਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਨਾ ਢੂੰਡੋ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਲੱਭੋਗਾ?

244 ਪ੍ਰਭੂ, ਹੋਣ ਦੇ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ, ਅੱਜ ਰਾਤ ਇਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧੀਨ ਲੈ ਕੇ ਆਵੇ। ਇੰਝ ਹੋਵੇ ਕਿ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਮਹਾਨ ਪਿਤਾ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ, ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਣ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਦੇਹ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰੇ। "ਕਿਉਂਕਿ ਲੇਲੇ ਦਾ ਵਿਆਹ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਲਾੜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।" ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਹੋਣ ਦੇ ਕਿ ਇਹ ਤਿਆਰੀ ਦੀ ਰਾਤ ਹੋਵੇ, ਹੇ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ਕੱਲ ਦਾ ਦਿਨ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦਾ ਹੋਵੇ। ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸ ਘੜੀ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਬੁਲਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਪ੍ਰਭੂ, ਇਹ ਬਖਸ਼ ਦੇਹ।

245 ਹੁਣ ਜਦਕਿ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਿਰਾਂ ਨੂੰ ਝੁਕਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ

ਲਈ ਡੂੰਘੇ ਤੌਰ ਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰ ਹੋ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਹੀ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਰਮਾ ਨਹੀਂ ਰਹੋ ਹੋ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਰਹੇ ਹੋ! ਕਿਵੇਂ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਹੋ।

246 ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਤੀਵੀਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜੋ ਪਿੱਛੇ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ। ਉਹ ਭਿਆਨਕ ਵਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ, ਸੇਵਕ ਦੀ ਲੜਕੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਚਰਚ ਦੇ ਬਾਹਰ ਮਿਲੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਹੇਠ ਤੱਕ ਵੇਖਿਆ! ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੂੰ ਬੇਸਮਝ ਦੀਜ਼ ਹੈਂ।" ਛੋਟੀ ਪਾਗਲ, ਉਸ ਦੇ ਬੁੱਲ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਛੋਟੇ, ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਵਾਲ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰੇ ਤਾਂ, ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਾਂਗੀ ਜਿਸਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮਝ ਹੋਵੇ।" ਕਿਹਾ, "ਤੂੰ ਫਿਰ ਕਦੇ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਮੰਚ ਤੇ ਆ ਕੇ ਦੁਬਾਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਦੇ ਨਾ ਕਰਨਾ।"

247 ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਤੇਰਾ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਤੇਰਾ ਡੈਡੀ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਇਮਾਨਦਾਰ ਬੈਪਟਿਸਟ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ?"

ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਸਨੇ ਤੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਆਉਣ ਲਈ ਕਿਰਾਏ ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆ..."

ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਰਾਏ ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ। ਮੈਂ ਸੱਦੇ ਤੇ ਆਇਆ ਹਾਂ।"

ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਕਦੇ ਮਾਫ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੀ।"

248 ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਤੇਰੇ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਦਾ ਹਾਂ।" ਉੱਥੇ ਛੋਟੀ ਹਨੇਰੀ ਵਿੱਚ ਗੁਲਾਬ ਦੇ ਫੁੱਲ ਖਿੜ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਹ ਸੁੰਦਰ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਸੀ।

249 ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਦ, ਤਕਰੀਬਨ ਇੱਕ ਸਾਲ ਬਾਦ, ਮੈਂ ਉਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਦੀ ਲੰਘਿਆ। ਮੈਂ ਉਸੇ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਉਸਦੀ ਸਕਰਟ ਹੇਠਾਂ ਲਟਕ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਹ ਸਿਗਰਟ ਪੀ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਤੁਰੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ, "ਇਹ ਫਲਾਨੇ ਭਾਈ ਦੀ ਪਤਨੀ ਜਾਂ ਬੇਟੀ ਹੈ।" ਮੈਂ ਉੱਧਰ ਗਲੀ ਵੱਲ ਗਿਆ, ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਉਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਨਾ ਸਕਾਂ।

250 ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਉੱਪਰ ਵੇਖਿਆ, ਇਸ ਸਿਗਰਟ ਨੂੰ ਪੀ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਨੱਕ ਵਿੱਚ ਦੀ ਧੂਆਂ ਕੀਢਿਆ। ਉਹ ਬੋਲੀ, ਹੈਲੋ, ਪ੍ਰਚਾਰਕ, ਉਦਾ ਵਿਅੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਨਾਸਤਿਕ ਜਿਹਾ ਤਰੀਕਾ ਸੀ।

ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਠੀਕ, ਠੀਕ ਹੈ!"

ਕਹਿਣ ਲੱਗੀ, "ਮੇਰੀ ਸਿਗਰਟ ਦਾ ਇੱਕ ਕਸ਼ ਲੈ। ਆਦਮੀ ਬਣ।"

ਬੋਲੀ, "ਕੀ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੇ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ?"

251 ਉਹ ਆਪਣੀ ਹੇਠਲੀ ਜੋਬ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਗਰੇਟ ਕੱਢਦੀ ਹੋਈ ਬੋਲੀ, "ਫਿਰ ਇੱਕ ਸਿਰੇਟ ਲੈ।"

252 ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਤੈਨੂੰ ਸ਼ਰਮ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੇਰੇ ਲਈ ਸ਼ਰਮ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦਾਸ ਨੂੰ ਸਿਗਰੇਟ ਲਈ ਕਹਿ ਰਹੀਂ ਹੈਂ।"

ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, " ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਬੇਤਲ ਵਿੱਚੋਂ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀ ਸੱਕਦਾ ਹੈਂ "

ਮੈਂ ਕਿਹਾ, " ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸੱਭ ਨਾ ਕਹਿ । "

253 ਮੈਂ ਉਸ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ । ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਨਾ ਸਕਿਆ, ਉਸਦਾ ਡੈਡੀ ਇੱਕ ਭਲਾ ਆਦਮੀ ਹੈ । ਮੈਂ ਉਸ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ । ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ, " ਹੋ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ! ਉਸ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ । "

254 ਮੈਂ ਤੁਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ । ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹੰਝੂ ਰੋਕ ਨਾ ਸਕਿਆ । ਮੈਂ ਚੱਲ ਪਿਆ । ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, " ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਰੁਕਣਾ । "

ਮੈਂ ਕਿਹਾ, " ਹਾਂ, ਮੈਡਮ ? "

255 ਉਹ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਆਈ । ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਸੜਕ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸ਼ਰਮ ਆ ਰਹੀ ਸੀ, ਲੋਕ ਲਾਗਿਓਂ ਦੀ ਲੰਘ ਰਹੇ ਸਨ । ਉਹ ਚੱਲ ਕੇ ਆਈ । ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, " ਤੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਰਾਤ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਕਿਹਾ ਸੀ ? "

ਮੈਂ ਕਿਹਾ, " ਮੈਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਯਾਦ ਹੈ । "

256 ਕਿਹਾ, " ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ, ਤੂੰ ਠੀਕ ਸੀ । " ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, " ਮੈਂ ਪਿਛਲੀ ਵਾਰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਕੀਤਾ ਸੀ । " ਹੁਣ, ਇਹ ਹੈ ਕਥਨ ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਔਰਤ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲ ਸੱਕਦਾ ਜਦ ਤੱਕ ਮੈਂ ਜੀਉਂਦਾ ਹਾਂ । ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, " ਉਹ ਉਸ ਰਾਤ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ । ਪ੍ਰਭੂ, " ਕਿਹਾ, " ਜਦ ਮੈਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੂੰ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਸੀ । " ਬੋਲੀ, " ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਇੰਨਾ ਸਖਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਮੈਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ, ਚਰਚ ਦੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ । ਮੈਂ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਆਪਣੇ ਡੈਡੀ ਨੂੰ ਫਿਟਕਾਰਦੀ ਰਹੀ । " ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, " ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਾਣ ਨੂੰ, ਮਾਲੂਪੂੜੇ ਵਾਂਗੂੰ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਫਰਾਈ ਹੁੰਦਾ ਵੇਖ ਸੱਕਦੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਹੱਸੀ ਸੀ । " ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਦੁਖੀ ਕਰਨਾ ਸੀ । ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ ।

257 ਆਓ ਕਬੂਤਰ ਦੇ ਖੰਭਾਂ ਉੱਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਘਰ ਨੂੰ ਚੱਲੀਏ । ਆਓ ਲਾੜੀ ਬਣੀਏ । ਹੁਣ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਹੋ, ਆਪਣੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਤੋਂ ਖੜ੍ਹੋ ਹੋ ਜਾਓ । ਇੱਥੇ ਉੱਪਰ ਆ ਜਾਓ । ਇੱਥੇ ਜਗਵੇਦੀ ਤੇ ਖੜ੍ਹੋ ਹੋ ਜਾਓ ਅਤੇ ਕਹੋ, " ਮੈਂ ਗਲਤ ਰਿਹਾ ਹਾਂ । ਭਾਈ ਬ੍ਰਾਨਹਾਮ, ਮੈਂ ਗੁੱਸੇ ਵਾਲਾ ਹਾਂ । ਜਾਂ ਮੈਂ - ਮੈਂ - ਮੈਂ ਅਪਵਿੱਤਰ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕੀਤਾ ਹੈ । ਮੈਂ - ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ ਜਿਹੜੇ ਮੈਂ ਕੀਤੇ ਹਨ । ਭਾਈ ਬ੍ਰਾਨਹਾਮ ਮੈਂ ਇਹ ਉਹ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਈ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਹੈ । ਮੈਂ ਬੁਠ ਬੋਲਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹਾਂ । ਮੈਂ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹਾਂ । ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹਾਂ । ਮੈਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ । ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਇੱਥੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਦੁਆ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ, ਭਾਈ ਬ੍ਰਾਨਹਾਮ ? " ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਰਕੇ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ ।

258 ਜੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਬਿਮਾਰਾਂ ਲਈ, ਅੰਨ੍ਹਿਆਂ ਅਤੇ ਰੋਗੀਆਂ, ਲਈ ਕੀਤੀ ਮੇਰੀ ਦੁਆ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਯਕੀਨਨ ਉਹ ਪਾਪੀਆਂ ਲਈ ਕੀਤੀ ਦੁਆ ਨੂੰ ਸੁਣੇਗਾ । ਕੀ ਅੱਜ ਰਾਤ

ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਆਓਗੇ ਅਤੇ ਲਾੜੀ ਦਾ ਭਾਗ ਬਣੇਗੇ? ਮੈਂ ਆਉਣ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

259 ਧੰਨਵਾਦ, ਮੇਰੇ ਭਾਈ। ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਸ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਹੜਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਗਲਤ ਹੈ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇ, ਭਾਈ ਜੀ। ਇੱਥੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਜਾਓ।

260 ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦਾ ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ? ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ? ਭਾਈ ਜੀ, ਮਾਮਲਾ ਕੀ ਹੈ? ਅੱਜ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ? ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਓਠਾਓਗੇ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਆਓਗੇ? ਅਤੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, "ਜਿਹੜਾ ਭਲਾ ਕਰਨਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਇਹ ਉਹਦੇ ਲਈ ਬੁਰਾਈ ਹੈ।" ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਆਓਗੇ?

ਜਦ ਪਿਆਨੋ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲੀ ਭੈਣ, ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ, ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਸੰਗੀਤ ਦਿਓ।

261 ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਸੰਗਤ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿੰਨੇ ਜਣੇ ਉਹਨਾਂ ਸੰਗਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਨ ਜਦ ...ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਮੈਂ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਕੋਈ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।

262 ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇ, ਛੋਟੀ ਭੈਣ। ਇਹ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸੱਚੀ ਲੜਕੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਛੋਟੀ ਸੰਗੀਤ ਮੰਡਲੀ ਇੱਥੇ ਆ ਰਹੀ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇ, ਭੈਣ। ਇਹ ਅਸਲੀ ਹੌਸਲਾ ਹੈ? ਮੈਂ- ਮੈਂ ਇਸ ਛੋਟੀ ਲੜਕੀ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇ, ਪਿਆਰੀ। ਮੇਰੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਲੜਕੀ ਹੈ ਜੋ ਘਰ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਕੁ ਉਮਰ ਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਸਰਾਹਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਛੋਟੀ ਭਾਰਤੀ ਭੈਣ? ਪਿਆਰੀ, ਛੋਟੀ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰੀ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇ। ਪਿਆਰੀ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇ। ਤੂੰ, ਛੋਟੀ ਭੈਣ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇ। ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਲ, ਭੈਣ ਜੀ।

263 ਹੁਣ, ਇੱਧਰ ਵੇਖੋ। ਜੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜਵਾਨ ਔਰਤਾਂ, ਨਮਰ ਵਿਵੇਕ ਵਾਲੀਆਂ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦਾ ਕਰਨਾ ਜਿਹਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਉਹ ਉੱਪਰ ਆਈਆਂ ਹਨ, ਜਾਣਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਗਲਤ ਹਨ, ਇੱਥੇ ਸੰਗਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਕਿ ਇਕਰਾਰ ਕਰਨ। ਯਕੀਨਨ, ਪੱਕੇ ਤੌਰ ਤੇ, ਤੁਸੀਂ ਬਜ਼ੁਰਗ ਔਰਤਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਆਓਗੀਆਂ? ਇੱਥੇ ਉੱਪਰ ਆ ਜਾਓ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਲਾਗੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਜਾਓ।

... ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਚੇਹਰਾ ਭਾਲਾਂਗਾ,

ਮੇਰੀ ਜਖਮੀ, ਟੁੱਟੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਰ ਚੰਗਾ।

ਆਓ ਗਾਈਏ।

ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਬਚਾ।

ਮੁਕਤੀਦਾਤੇ, ਮੁਕਤੀਦਾਤੇ, ਸੁਣ ...

264 ਯਕੀਨਨ ਇਮਾਨਦਾਰ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਨਮਰ ਦੁਆ ਕਰ ਸਕੋ। "ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰੋ, ਮੈਨੂੰ

ਜਾਂਚ, ਵੇਖ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ।”

ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਦੀ ਨਾ ਲੰਘ ਜਾਵੀਂ।

ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇ, ਪਿਆਰੀ ਭੈਣ।

265 ਕਿੰਨੇ ਜਣੇ ਇਸ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਜਿਹੜੇ ਆਏ ਹਨ, ਜਦ ਮੈਂ ਖੜ੍ਹਾ ਬਿਮਾਰਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਾਣਦਾ ਸੀ? ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿੰਨੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ? ਕਦੇ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਓਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਰਾਤ ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਹੈ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਦੁਖ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹੁਣ, ਇਹ ਯਹੋਵਾਹ ਇਉਂ ਫਰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਥੇ ਮਿਲੋ, ਜਾਂ ਫਿਰ ਉੱਥੇ।

266 ਮੈਂ ਉਹ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਜੋ ਜਜ਼ਬਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ। ਮੈਂ ਪੱਕੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਮੈਂ ਕਿੱਥੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ। ਅੱਜ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਜਵਾਨ ਲੜਕੀਆਂ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਆਓਗੇ? ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੰਨਵਾਂਗਾ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਬਸ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

267 ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, "ਮੈਂ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਜਗਵੇਦੀ ਦੀ ਬੁਲਾਹਟ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਝਿੜਕਦੇ ਹੋਏ, ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।"

268 ਇਹ ਹੀ ਢੰਗ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦਿਲ ਤੋੜਨ ਵਾਲੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣ ਕੇ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਮਾਂ ਮਰ ਗਈ ਜਾਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਹ, ਇਹ ਜਜ਼ਬਾਤਾਂ ਦੇ ਬਹਾਵ ਹੇਠ ਹੈ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਹੈ ਜਿਹਦੇ ਕਰਕੇ ਤੁਸੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਜਜ਼ਬਾਤਾਂ ਹੇਠ ਆ ਕੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕੋਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋ।

269 ਮੇਰੇ ਭਾਈ, ਮੇਰੀ ਭੈਣ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਵਾਲੇ ਇਕਰਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਛੋਟੀ ਔਰਤ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸਰਾਹਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਬਹਾਦਰ ਆਤਮਾ ਦੇਵੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇ, ਮੇਰੇ ਭਾਈ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇ।

270 ਇੱਕ ਵਾਰ ਹੋਰ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਬੰਦ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਬੰਦ ਹੋਣਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਮਝੋ? ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਦ। ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਮਝੋ?

ਮੁਕਤੀਦਾਤੇ ....

271 ਮੇਰੀ ਭੈਣ, ਇੱਥੇ ਆ ਜਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਧੰਨਵਾਦ।

ਮੈਂ ਇਸ ਨਿਹਚਾ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਅਸਲੀ ਨਿਹਚਾ ਹੈ।

272 ਮੇਰੇ ਭਾਈ, ਇੱਥੇ ਆ ਜਾਹ। ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾਉਣਾ ਚਾਹੰਦਾ ਹਾਂ, ਬਿਲਕੁੱਲ ਇੱਥੇ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇ।

273 ਇੱਥੇ ਆ ਜਾਓ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦੀ ਤਰੀਫ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਉਸ ਲਈ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣਾ ...

...ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘ

ਮੁਕਤੀਦਾਤੇ...

274 ਕੀ? "ਲੇਲੇ ਦਾ ਵਿਆਹ ਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਲਾੜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।"

... ਨਮਰ ਪੁਕਾਰ, ਜਦਕਿ ...

ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘ ਨਾ ਜਾਣਾ।

ਕੀ?

ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਤੇਰੀ ਦਇਆ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹਾਂ,

ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਭਾਲਾਂਗਾ,

ਮੇਰੀ ਜਖਮੀ, ਟੁੱਟੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਰ ਚੰਗਾ, ਜਦ ਵਚਨ ਇਸਨੂੰ ਤੋੜਦਾ ਹੈ।

ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਬਚਾ।

ਮੁਕਤੀਦਾਤੇ, ਮੁਕਤੀਦਾਤੇ,

ਮੇਰੀ ਨਮਰ ਪੁਕਾਰ ਸੁਣ...

ਜਦ ਕਿ ਤੂੰ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈਂ,

ਹੇ, ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਦੀ ਲੰਘ ਨਾ ਜਾਣਾ।

275 ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸੀ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਆਏ ਹੋ। ਬਸ ਉਹਨਾਂ ਥਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਕੌਟਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਗਿਰਾਵਟ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਯਾਦ ਰੱਖਣਗੇ। "ਜੇ ਸਾਡਾ ਦਿਲ ਸਾਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ।" ਅਤੇ ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦੇ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਆਉਂਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦਾ ਵੰਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਾਇਦੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਫੜ੍ਹੀ ਰੱਖਿਆ, ਕੋਈ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀ ਆਇਆ ਜਾਂ ਕੀ ਗਿਆ।

276 ਇਹ ਸਾਰੇ ਜਿਹੜੇ ਜਗਵੇਦੀ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰੀ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਦੁਆ ਹੈ, ਕਿ ਅੱਜ ਰਾਤ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚੇ ਸੰਤ ਲੋਕ ਬਣਾਵੇ।

277 ਇਹਨਾਂ ਜਵਾਨ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਝੁੰਢ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਥੇ, ਕੁਝ ਭਾਰੀ, ਸਪੈਨਿਸ਼, ਮੈਕਸੀਕਨ ਹਨ ਜੋ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ, ਸ਼ਾਇਦ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ, ਇਹਨਾਂ ਨੇ ਮਸੀਹੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਹੁਣ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਗਲਤ ਸੀ। ਉਹ ਸਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। "ਧੰਨ ਹਨ ਉਹ

ਜਿਹੜੇ ਧਰਮ ਦੇ ਭੁੱਖੇ ਅਤੇ ਪਿਆਸੇ ਹਨ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਰਜਾਏ ਜਾਣਗੇ।” ਦੇਸ਼ੀ ਸਨ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦੀਆਂ ਅਗਨੀ ਦੀਆਂ ਜਗਵੇਦੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਠੀਕ ਹੋਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ।

278 ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਕਿਤੇ ਨਾ ਕਿਤੇ ਮਿਲਣਾ ਪੈਣਾ ਹੈ, ਮਿੱਤਰੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਕਿਤੇ ਮਿਲਣਾ ਪੈਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨਾਲ ਇੱਥੇ ਮਿਲੋ। ਸਵੇਰ ਆਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਨਾ ਕਰੋ। ਅੱਜ ਰਾਤ ਹੀ ਘਰ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ, ਤੁਸੀਂ ਦੁਰਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਮਾਰੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ।

279 ਹੁਣੇ ਜਿਹੇ ਸੰਗਤੀ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਜਗਵੇਦੀ ਦੀ ਬੁਲਾਹਟ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ—ਅਤੇ ਮੈਂ ਓਹਾਈਓ ਵਾਂਗ ਇਸ ਨੂੰ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਉਸ ਰਾਤ, ਮੈਂ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ, ਅਤੇ ਪੰਦਰਾਂ ਕੁ ਮਿੰਟ ਹੀ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਸੜਕ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਰੋਂਦੇ ਹੋਏ ਸੁਣਿਆ। ਮੈਂ ਰੁਕ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਕਾਰ ਦੀ ਦੁਰਘਟਨਾ ਹੋਈ ਸੀ, ਇੱਕ ਕਾਰ ਦੂਸਰੀ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਈ ਸੀ। ਉਹ ਜ਼ਨਾਨੀ ਜਿਹੜੀ ਉੱਥੇ ਬੈਠੀ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਘਬਰਾਈ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਮੁੰਦਰੀ ਲਾਹ ਲਈ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਘਬਰਾਈ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਹ ਮਾਰੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਹ ਸੜਕ ਦੇ ਉੱਤੇ, ਆਪਣੀ ਬੇਟੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਰ ਚਲਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਲਿਆਏ, ਉਹ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ। ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਗਵੇਦੀ ਉੱਤੇ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਬੇਟੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਖਰੀ ਲਫਜ਼ ਜਿਹੜੇ ਉਸਨੇ ਮਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਕਹੇ, “ਮੈਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਗਲਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਮੈਂ ਗਲਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।” ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਉਸਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਬੁਲਾਲਿਆ ਗਿਆ।

ਅੱਹ, ਤੁਸੀਂ ਆਖਦੇ ਹੋ, “ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।” ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

280 ਅਤੇ ਕੀ ਹੋਵੇ, ਜੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫਿਰ ਕਦੇ ਵੀ ਦੇਸ਼ੀ ਨਾ ਠਹਿਰਾਵੇ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾ ਦੱਸੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਹੋ? ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਦੀਪਕਤਾ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲੇ ਜਾਓਗੇ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ, ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ, ਪਿਛਾਂਹ ਆਪਣੀ ਜਿੰਦਗੀ ਤੇ ਝਾਤੀ ਮਾਰੋ ਅਤੇ ਵੇਖੋ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਪਿੱਛੇ ਵੇਖੋ, ਅਤੇ ਵੇਖੋ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਨਮਰ, ਮਿੱਠਾ ਮਸੀਹ ਦਾ ਜੀਵਨ ਹੈ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਵਚਨ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਆਓ ਇਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰ ਲਓ। ਇੱਥੇ ਹੈ ... ਕਿਉਂ, ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੀ ਬਜਾਏ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਿਉਂ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਜਦਕਿ ਸਾਰਾ ਅਸਮਾਨ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟਲ ਦੀਆਂ ਸੱਚੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਹਿਰਦੇ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਤੁਹਾਡੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਾਫ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ? ਕੀ ਇਹ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ?

281 ਅੱਜ ਰਾਤ ਇੱਥੇ ਅੰਦਰ ਕਿੰਨੇ ਸੇਵਕ ਹਨ? ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਭਾਈਓ ਕੁਝ ਇੱਥੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਉੱਪਰ ਆ ਜਾਣ। ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ, ਭਾਈ ਜੀ? ਜੀ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਉੱਪਰ ਆ ਜਾਓ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਓਗੇ, ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਲਈ ਭਾਈਓ? ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ।

282 ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ, “ਜਿਹੜਾ ਮੇਰੇ ਵਚਨ ਸੁਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਹਨੇ

ਮੈਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਕੋਲ ਅਨੰਤ ਜੀਵਨ ਹੈ, ਉਹ ਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਾਰ ਹੋ ਕੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।" ਸੰਤ ਯੂਹੰਨਾ 6 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ, "ਅਤੇ ਮੈਂ ਅੰਤ ਦੇ ਦਿਨ ਉਸ ਨੂੰ ਜੀਉਂਦਾ ਉਠਾ ਲਵਾਂਗਾ, ਕਿਆਮਤ ਸਮੇਂ।"

283 ਲੋਕੋ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣਾ ਪੈਣਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜ਼ਰੂਰ ਇਸਨੂੰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ... ਇਹ ਜਜ਼ਬਾਤੀ ਹੋਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੇਸ਼ਕ ਜਜ਼ਬਾਤ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ। ਪਰ ਗੱਲ ਜੋ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੈ, ਇੱਕ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਦਿਲ।

284 ਬਸ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਰ ਦਾ ਵਚਨ ਲਓ ਅਤੇ ਕਹੋ, "ਖੁਦਾ ਮੈਂ ਗਲਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਅਫਸੋਸ ਹੈ ਮੈਂ ਇਹ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਧਰਤੀ ਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਅੱਜ ਦੀ ਰਾਤ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅੱਗੇ, ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਲਾੜੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ, ਆਪਣੇ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਫਿਰ ਨਿੱਕਲਣ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ - ਮੈਂ ਇੱਕ ਔਰਤ ਵਾਂਗ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਾਂਗੀ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਭੱਦਰ ਪੁਰਸ਼ ਵਾਂਗ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਾਂਗਾ ਜਿਹੜੇ ਬਾਈਬਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਮੈਂ ਹੁਣ ਇਸੇ ਵਕਤ ਤੈਨੂੰ ਤੇਰੇ ਵਚਨ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਕਬੂਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।" ਤਦ ਤੁਸੀਂ ਕਿਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ।

285 ਖੁਸ਼ਬਬਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕੋ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ? [ਸੇਵਕ ਆਖਦੇ ਹਨ, "ਆਮੀਨ।" -ਸੰਪ] ਕੀ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ। " [ਆਮੀਨ।]" ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ।

286 ਹੁਣ, ਆਓ ਆਪਣੇ ਸਿਰਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ ਝੁਕਾਈਏ, ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਕੋਈ, ਆਪਣੇ ਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ।

287 ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਤੁਹਾਡੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਮਸੀਹ ਹੈ। ਸ਼ਬੱਥੇ ਜਗਵੇਦੀ ਤੇ, ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਮਸੀਹੀ ਦੁਆ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਪਿੱਛੇ, ਖੁਸ਼ਬਬਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੁਣ, ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਵਾਤਾਵਰਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

288 ਹੁਣ, ਤੁਹਾਡਾ ਇਕਰਾਰ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੈ, "ਪ੍ਰਭੂ ਮੈਂ ਗਲਤ ਹਾਂ।" [ਉਹ ਜਿਹੜੇ ਜਗਵੇਦੀ ਤੇ ਹਨ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, "ਪ੍ਰਭੂ ਮੈਂ ਗਲਤ ਹਾਂ।" -ਸੰਪ] "ਪ੍ਰਭੂ ਮੈਂ ਮਾਫੀ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ।" ["ਪ੍ਰਭੂ ਮੈਂ ਮਾਫੀ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ।"] "ਮੈਂ ਇਹ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ।" ["ਮੈਂ ਇਹ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ।"] "ਮੈਂ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।" ["ਮੈਂ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"] "ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।" ["ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"] "ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੈਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।" ["ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੈਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"] "ਮੈਂ ਲਾੜੀ ਦਾ ਭਾਗ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।" ["ਮੈਂ ਲਾੜੀ ਦਾ ਭਾਗ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।"] "ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।" ["ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"] ਹੁਣ, ਆਪਣੇ ਇਕਰਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੈ।

ਹੁਣ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

289 ਸੁਰਗੀ ਪਿਤਾ ਇਹ ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਦੁਖੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਜਿਹੜੇ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵਚਨ ਨੂੰ ਲੈਂਦਾ

ਹੈਂ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰ ਭੇਜਦਾ ਹੈਂ। ਇਹ ਹੱਡੀਆਂ ਦੇ ਤੱਤ ਨੂੰ ਕੱਟਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਫਿਰ ਤੂੰ ਠੀਕ ਆਉਂਦਾ ਹੈਂ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸੱਚ ਹੋਣ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਦਾ ਹੈਂ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ।

290 ਇੱਥੇ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਛੋਟੀਆਂ ਲੜਕੀਆਂ ਸਿਰ ਝੁਕਾਏ ਹੋਏ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਹੰਝੂ ਹਨ, ਉਹ ਜੀਵਨ ਦੇ ਦੋਹਾਰੇ ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਉਸ ਰਾੱਕ ਐਂਡ ਰਾਲ ਦੇ ਝੁਕਾਅ ਤੋਂ, ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾ, ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਸਤਾਏ ਹੋਏ ਝੁੱਢ ਤੋਂ, ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਸੱਕਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਉਹ ਹਨ, ਅੱਜ ਰਾਤ ਉਹ ਇੱਥੇ ਝੁਕੇ ਹੋਏ ਹਿਰੀਦਿਆਂ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹੇ, ਕੁਝ ਚਾਹ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਸਕਣ, ਕਹਿਣ ਲਈ ਕਿ, "ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਮੈਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਸਾਫ ਕਰ ਦੇ।"

291 ਇੱਥੇ ਅੱਧਖੜ੍ਹ ਆਦਮੀ, ਜਵਾਨ ਆਦਮੀ, ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ, ਜਵਾਨ ਔਰਤਾਂ, ਸਾਰੇ ਇਕੱਠੇ ਹੀ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਇਕਰਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਉਹ ਗਲਤ ਹਨ। ਤੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਥੇ ਨਾ ਹੁੰਦੇ। ਇਹ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਨਾ ਉੱਠਦੇ, ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਫੈਸਲਾ ਨਾ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਸੀ, ਅਤੇ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਹੋ।"

ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਜਿੰਦਗੀਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪ੍ਰਭੂ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।"

ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਰਾਮ ਨਾਲ ਬੈਠੇ ਰਹੋ।"

292 ਪਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਜਾਓ।" ਅਤੇ ਉਹ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਗਵੇਦੀ ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ।

293 ਹੁਣ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਵਚਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, "ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਕੱਢਾਂਗਾ ਨਹੀਂ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਕਿਰਮਚ ਜਿਹੇ ਹੋਣ, ਉਹ ਬਰਫ ਵਾਂਗ ਚਿੱਟੇ ਹੋ ਜਾਣਗੇ, ਭਾਵੇਂ ਮਜੀਠ ਜਿਹੇ ਲਾਲ ਹੋਣ, ਉਨ ਵਰਗੇ ਸਫੇਦ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਆਓ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਤੇਲ ਅਤੇ ਮੈਂ ਮੁੱਲ ਲਓ। ਮੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਕਾਫੀ ਹੈ। ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਮੇਰੇ ਵਚਨ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਹਨੇ ਮੈਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਕੋਲ ਅਨੰਤ ਜੀਵਨ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਾਰ ਹੋ ਕੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਲੇਲੇ ਦਾ ਵਿਆਹ ਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਲਾੜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।"

294 ਪਿਤਾ ਉਹ ਤੇਰੇ ਹਨ। ਉਹ ਤੇਰੇ ਵਚਨ ਦੀ ਜਿੱਤ ਦਾ ਇਨਾਮ ਹਨ। ਉਹ ਬਾਣੀ ਦੇ ਜਲ ਨਾਲ ਧੋਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਇੱਥੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੰਪੂਰਣ ਖੁਸ਼ਬਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਦਾ ਲਿਹਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਹ ਬਾਲਵਾੜੀ ਦੇ ਸਥਾਨ ਤੱਕ ਹੇਠਾਂ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕੱਟਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜੜ ਤੋਂ ਪੁੱਟਦਾ ਹੈ, ਕੜਵਾਹਟ ਦੀ ਜੜ, ਭਿੰਨਤਾ ਦੀ ਜੜ, ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਜੜ ਤੋਂ ਪੁੱਟ ਸੁੱਟਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਟ। ਇਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦੇ।

295 ਅੱਜ ਰਾਤ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਤੇਰੇ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਯਿਸੂ, ਉਹ ਤੇਰਾ ਹੀ ਨਿੱਜੀ

ਖਜ਼ਾਨਾ ਹਨ, ਉਹ ਤੇਰੇ ਮੁਕਟ ਦੇ ਹੀਰੇ ਹਨ, ਤੇਰੀ ਲਾੜੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹਨ। ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹਨਾਂ ਸੇਵਕਾਂ ਨਾਲ, ਜੋ ਜੀਉਂਦੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸੇਵਕ ਹਨ, ਮੈਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ, ਆਪਣੇ ਹਿਰਦੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਦੁਆ ਕਰਦਾਂ ਹਾਂ, ਪ੍ਰਭੂ ਤੂੰ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲੋਂ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦੇ, ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਦਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਹਸ ਦੇ। ਪ੍ਰਭੂ, ਇਹ ਬਖਸ਼ ਦੇ। ਅਸੀਂ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਇਹ ਕਰੇਂਗਾ। ਤੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ, "ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਕੋਲੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਮੰਗੋ, ਮੈਂ ਇਹ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ।" ਹੁਣ, ਤੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, "ਅਹ, ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਂ ਇਹ ਕਰਾਂਗਾ।" ਤੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ, "ਮੈਂ ਇਹ ਕਰਾਂਗਾ।" ਅਤੇ ਮੈਂ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ।

296 ਹੁਣ, ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, "ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਉਹ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣਗੇ।" ਇਹ ਭੂਤ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਜਾਂ ਜਵਾਨ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੈ ਜੋ ਜਵਾਨ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਛੋਟੀ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿਆਂਗਾ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਸੁਣੇਗਾ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਦੁਆ ਦਾ ਉੱਤਰ ਦੇਵੇਂਗਾ, ਤਾਂ ਕਿ ਅੱਜ ਰਾਤ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਤੇਰੇ ਰਾਜ ਲਈ ਹੀਰੇ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਹ ਆ ਗਏ ਹਨ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਲਈ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਪੈਣਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਥੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪੱਦਵੀ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਲੈਣ ਲਈ ਆਏ ਹਨ।

297 ਹੁਣ ਸ਼ੈਤਾਨ ਤੂੰ ਇਸਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤੂੰ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੂੰ ਹਾਲੇ ਵੀ ਫੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਤੂੰ ਯੁੱਧ ਨਹੀਂ ਜਿੱਤਿਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਛੱਡਾਂਗਾ।"

298 ਸ਼ੈਤਾਨ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਦਿਨ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਮੁੰਡਾ ਸੀ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਚਰਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਸ਼ੇਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਭੇਡ ਨੂੰ ਲੈ ਗਿਆ, ਇਸ ਨਾਲ ਬੜਾ ਬੁਰਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਫਾੜ ਖਾਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਪਰ ਇਸ ਛੋਟੇ ਸੱਚੇ ਅਜਲੀ ਨੇ, ਉਸ ਕੋਲ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਗੋਪੀਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜੀਵਤ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਹ ਉਸ ਸ਼ੇਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸ਼ੇਰ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉੱਠਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜਬਾੜੇ ਤੋਂ ਫੜ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਸੁੱਟਿਆ। ਉਸਨੇ ਭੇਡ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਛੁਡਾ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਚੰਗਾਈ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਵਾੜੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਇਆ।

299 ਤੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀਆਂ ਇਹਨਾਂ ਅਨਮੋਲ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ, ਇਹਨਾਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ, ਇਸੇ ਲਈ, ਇਹ ਔਰਤਾਂ ਆਪਣੇ ਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਕਟਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੇਕ ਅੱਪ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲੱਗਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਛੋਟੇ ਸਧਾਰਨ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਗੋਪੀਏ ਨਾਲ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਲਿਆ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਗਾਂਹ ਤੋਂ ਫੜ੍ਹੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸੱਕਦਾ। ਤੂੰ ਯੁੱਧ ਹਾਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈਂ। ਇਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਅਨਮੋਲ ਲੋਕ, ਉਸਦੇ

ਲੇਲੇ, ਇੱਥੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇ। ਅਸੀਂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਤੈਨੂੰ ਝਿੜਕਦੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਸਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਇਹਨਾ ਆਦਤਾਂ, ਗੁੱਸੇ, ਅਤੇ ਬੁਰਿਆਈ, ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਇਹ ਹੋਵੇ ਇਸਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਲਹੂ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਨਿਹਚਾ ਨਾਲ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ। ਤੂੰ ਅੱਗੇ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਫੜ੍ਹੇਗਾ। ਉਹ ਪਿਤਾ ਦੇ ਵਾੜੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਉਹ ਉਸਦੇ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿ। ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਝਿੜਕਦਾ ਹਾਂ।

300 ਕੋਈ ਵੀ ਨਰਕ ਦਾ ਸ਼ੈਤਾਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਛੂਹ ਨਹੀਂ ਸੱਕਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰੋਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਲਹੂ ਨਾਲ ਢੱਕੇ ਗਏ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੋ, ਖੁਸ਼ਬਖ਼ਰੀ ਦੇ ਸੇਵਕ, ਅਤੇ ਨੋਮ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਾਹਕਾਂ ਦੀਆਂ ਦੁਆਵਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ, ਜੇ ਇੱਥੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ, ਇੱਥੇ ਉੱਪਰ ਆ ਜਾਓ, ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਸਨ, ਖਰਾਬੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਨ ਜਿਹਨਾਂ ਕਰਕੇ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਰਮਿੰਦੇ ਸੀ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਰ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਪਿੱਤਲ ਦੀ ਜਗਵੇਦੀ ਤੇ ਰੱਖ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਹੁਣ ਆਪਣੀ ਮਾਫੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲਓ, ਜਿਹੜੀ ਮਸੀਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਮੌਕੇ ਨੂੰ ਨਿਹਚਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਕਰੋਗੇ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਕੇ ਕਹੋਗੇ, "ਮੈਂ ਹੁਣ ਇਸਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ, ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਫਿਰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ?" ਤੁਸੀਂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਲਹੂ ਰਾਹੀਂ ਬਚਾਏ ਗਏ ਹੋ। ਆਮੀਨ। ਆਮੀਨ। ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਵਡਿਆਈ ਮਿਲੇ।

ਕੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੈ ਜੋ ਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਝੁੰਢ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।

301 ਕੀ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਿਮਾਰ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਇਸ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਲਈ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਜਾਓ।

302 ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਚੰਗੇ ਸੰਪੂਰਣ ਖੁਸ਼ਬਖ਼ਰੀ ਦੇ ਚਰਚ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਨੇੜੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆ ਸੱਕਦੇ ਹੋ। ਪਾਸਟਰ ਨੂੰ ਮਿਲੋ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਓ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਦੁਆ ਕਰੋ, ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇਵੇ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੇ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਾੜੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਲਣਾਵੇ।

303 ਭਾਈਓ ਇੱਥੇ ਦੁਆਲੇ ਬਿਮਾਰ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲ ਵੇਖੋ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਇਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਫੜ੍ਹੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸੱਕਦਾ। ਇਹ ਛੁਡਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। [ਸੰਗਤ ਆਖਦੀ ਹੈ, "ਆਮੀਨ।" -ਸੰਪ]

ਤਾਂ ਫਿਰ ਆਓ ਆਪਣੇ ਸਿਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਲਈ ਝੁਕਾਈਏ।

304 ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਜਣਾ ਜੇ ਬਾਹਰ ਹਨ, ਜਿਹੜੇ ਬਿਮਾਰੀ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਜਿਹੜੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਤੇ ਰੱਖੋ। ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, "ਨਿਹਚਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਇਹ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੋਣਗੇ। ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਬਿਮਾਰਾਂ ਉੱਤੇ

ਰੱਖਣ ਤਾਂ ਉਹ ਚੰਗੇ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।” ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਤੇ ਰੱਖੇ। ਹੁਣ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਦੁਆ ਨਾ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਦੁਆ ਕਰੋ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਦੁਆ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਇੱਕ ਮਸੀਹ ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਾਂਗ ਆਓ ਇਕੱਠੇ ਦੁਆ ਕਰੀਏ।

305 ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਦੀ ਜਿੱਤ ਲਈ ਅਸੀਂ ਤੇਰਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਕਿ ਪ੍ਰਾਣ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੁਣ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਤੇਰੀਆਂ ਕੁਝ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਬਿਮਾਰੀ ਨਾਲ ਫੀੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਵਾਪਿਸ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਏ ਹਾਂ। ਜੀਉਂਦੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਅਸੀਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਝਿੜਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਸ਼ੈਤਾਨ, ਇਹਨਾਂ ਬਿਮਾਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇ। ਅਸੀਂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਤੈਨੂੰ ਡਰਾ ਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਚੰਗੇ ਹੋ ਜਾਣ।” ਬਾਈਬਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਹੈ, “ਨਿਹਚਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਅ ਇਹ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੋਣਗੇ। ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਬਿਮਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਰੱਖਣਗੇ, ਉਹ ਚੰਗੇ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।” ਇਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਵਾਇਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚਾ ਹੈ। ਉਹ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਕੋਰੜੇ ਖਾਣ ਦੁਆਰਾ ਚੰਗੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ।

306 ਹੁਣ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹੇ ਕਰੋ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਵਡਿਆਈ ਦਿਓ। ਆਮੀਨ।

307 ਠੀਕ ਹੈ, ਪਾਸਟਰ, ਇਹ ਸੱਭ ਤੁਹਾਡੇ ਹਨ। ਭਾਈਓ, ਖੁਦਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇ। ਅੱਜ ਰਾਤ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆ ਕੇ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਲੱਗਾ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇ।

ਭਾਈਓ, ਖੁਦਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇ।

ਲੇਲੇ ਦਾ ਵਿਆਹ
THE MARRIAGE OF THE LAMB
62-0121E Vol. 40-6

ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਭਾਈ ਵਿਲੀਅਮ ਮੈਰੀਅਨ ਬ੍ਰਾਨਹਾਮ ਦੁਆਰਾ 21 ਜਨਵਰੀ 1962 ਐਤਵਾਰ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ “ਫੈਲੋਸ਼ਿਪ” ਟੈਬਰਨੈਕਲ ਵੀਨਿਕਸ, ਅਰੀਜ਼ੋਨਾ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਇਸਦਾ ਟੇਪ ਨੰ. 62-0121E ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਸਮਾਂ 2 ਘੰਟੇ 5 ਮਿੰਟ ਹੈ। ਚੁੰਬਕੀ ਟੇਪ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਤੋਂ ਜ਼ਬਾਨੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਛਪੇ ਹੋਏ ਪੰਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਠੀਕ-ਠੀਕ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਹਰ ਇਕ ਸੰਭਵ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੁਝ ਘਟਾਏ ਵਧਾਏ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ VOICE OF GOD RECORDINGS ਦੁਆਰਾ ਮੁਫਤ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

PUBLISHED 2014

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

VOICE OF GOD RECORDINGS INC.

-----India Office-----

No 28, Shenoy Road, Nungambakkam, Chennai - 600 034, South India

Phone : 044 - 2827 4560 / 044 - 2825 1791

E-mail : india@vgroffice.org

Copyright notice

All rights reserved. This book may be printed on a home printer for personal use or to be given out, free of charge, as a tool to spread the Gospel of Jesus Christ. This book cannot be sold, reproduced on a large scale, posted on a website, stored in a retrieval system, translated into other languages, or used for soliciting funds without the express written permission of Voice Of God Recordings®.

For more information or for other available material, please contact:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org